Upplaga A. o. B.

SOLIDARITET

SYNDIKALISTEN

FRIHET SJÄLVANSVAR

Organ för Sveriges Arbetares Centralorganisation

Utkommer onsdagar och lördagar.

Tryckerif. Solid u. p. a., Örebro 1921.

11:te årg. N:r 96. 1921.

PRENUMERATIONSPRIS: 1/1 år kr. 9:—, 3/4 år 6:80, 1/2 år kr. 4:60, 1/4 år 2:35.

REDAKTIONENS adress: Box 51, ÖREBRO. Telefon 2675.

Lördagen den 3 December

REDAKTION: FRANS SEVERIN, EDVIN LINDSTAM

EXPEDITIONENS adress: Box 51, ÖREBRO. Telefon 2675.

ANNONSPRIS: 4:de sid. 10; 3:e sid. 13 öre pr mm. Rabatt: Årsann. 40, 10 ggr 25, 5 ggr 10 %.

LÖSNUMMER 15 öre. I utlandet 20 öre.

45 proc. vinstökning—40 proc. lönereducering.

Trots att sista räkenskapsårets vinst är 5 millioner högre än föregående års, föreslår A.-B. Loussavaara—Kirunavaara 40 proc. lönereducering för arbetarna

Ungefär samtidigt komma två meddelanden från L. K. A. B. nämligen att dess den 30 sept. avslutade räkenskapsår gett en vinst av kr. 16,200,000, samt att bolaget föreslagit arbetarna en lönereducering av 40 proc från och med den 1 jan. 1922.

Meddelandena ge en god illustration till det alltjämt av arbetsgivarna framförda skälet att depressionstidens ringa vinstmöjligheter tvingar dem att, så ogärna de än vilja, nedsätta lönerna, om företagen fortfarande skola kunna hållas igång, men de illustrera också den arbetsgivarepsykologi som på grund av den inträffade krisen anser sig kunna uppträda hur utmanande som helst mot de arbetare som släpa samman vinsterna åt dem.

L. K. A. B. är utan tvivel landets mest givande företag, att förutom som lämnar oerhörda vinster under alla förhållanden, under goda tider och dåliga, under krig och fred. Under de tolv år bolaget enligt avtalet med staten omhänderhavt malmbrytningen i Norrbotten har Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund mer än 4 gånger fått igen det en gång inbetalda aktiekapitalet, 40 miljoner kr. Loussavaara—Kirunavaara aktiebolag äges nämligen av Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund. Av 40,000 aktier äger Grängesberg 39,996, och det har på dessa aktier erhållit en genomsnittlig årsutdelning av omkring 30 proc. sedan 1908 då avtalet med staten började. Den summa som sedan detta år och till nu förtjänats utgör omkring 170 miljoner kr. Av alla de bolag som äges av Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund är Loussavaara—Kirunavaara det mest givande och större delen av de vinster Grängesbergsbolaget årligen utdelat till sina aktieägare har förtjänats i Kiruna och Malmberget.

Det är som synes inga småsmulor Grängesbergsbolagets profithajar dragit in på sin tvivelaktiga äganderätt till de nämnda gruvfyndigheterna. Grängesbergsbolagets äganderätt är nämligen ingalunda ett för alla avgjort och odisputabelt faktum. Staten har i varje fall en gång processat med bolaget om äganderätten — och förlorat. Det träffades så en överenskommelse mellan staten och Grängesbergsbolaget, enligt vilken staten erhöll 40 miljoner preferensaktier i Loussavaara—Kirunavaara Aktiebolag. På dessa preferensaktier har staten under samma tid som Grängesbergsbolaget erhållit bortåt 170 milj. i utdelning, bekommit en utdelning av inte fullt 20 milj., varjämte statens järnvägar under kriget förlorade ett par miljoner på fraktningen av den malm på vilken Grängesberg tjänat så grova pengar.

På grund av den vinst som Norrbottensgruvorna sålunda lämnat under det sista räkenskapsåret tror sig Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösunds styrelse i stånd att lova en utdelning på aktierna i Grängesbergsbolaget av 15 proc., d. v. s. en summa på något över 17 milj. kr. L. K. A. B:s vinst var som vi minnas 16,200,000 kr., vilket utgör en ökning av vinsten på ungefär 5 milj. kr. Fjolårets vinst var nämligen 11,380,000 kr.

* * *

Till dessa siffror kräves inte många kommentarer. Deras nakna språk tala bättre än de starkaste ord om den utmanande oförsyntheten hos de profithungriga finansherrarna.

Vad som emellertid synes vara att spekulera över är, vad anledningen kan vara till utmaningen. Är det Svenska Arbetsgivareföreningen som kräver nedsättning av lönerna även för Norrbottens gruvarbetare för att så mycket lättare kunna sköta lönenedpressningen i andra delar av landet, eller är det fruktan att nästa år inte skall lämna så gott resultat som alla de föregående åren? Ur rättsynpunkt kan det naturligtvis anmärkas på att Norrbottens gruvarbetare skulle gå helt fria från en lönereducering som drabbar alla andra arbetare i landet. Att gruvfyndigheterna i Norrbotten äro så givande som de äro, är tydligtvis inte de där arbetande gruvarbetarnas förtjänst. Men i ett kapitalistiskt samhälle kan det svårligen läggas rättsynpunkter på löneförhållanden. Ty vem är det som garanterar att den summa varmed gruvarbetarnas löner reduceras kommer det övriga folket tillgodo, vem garanterar att inte Loussavaara—Kirunavaara till nästa år presenterar en vinst som just på grund av den 40-procentiga lönereduceringen är så mycket större än i år som denna lönereducering vill säga?. Ingen.

Det är mycket som talar för att det hela är en manöver av Sv. Arbetsgivareföreningen, och är detta fallet så finnes ingenting som lovar att priserna på malmen från Norrbottens gruvfält till nästa år skall sänkas.

Det är naturligtvis inte oss möjligt att i dag spå huru marknaden för Norrbottens malm kommer att ställa sig nästa år. Men att döma av de allmänna konjunkturtecknen så finnes ingen anledning att misströsta för Loussavaara—Kirunavaara. Har bolaget under den utpräglade lågkonjunktur som rått under hela dess sista räkenskapsår kunnat förtjäna 16 milj., vilket är lika med 45 proc. på det inbetalda aktiekapitalet, så finnes inte många tecken som tyder på att vinstmöjligheterna bli lägre till nästa år. Det är möjligt att den store avnämaren Tysklands ekonomi störtar samman, men det är inte säkert, ty om konjunkturerna förbättras i den övriga världen, så talar allt för att inte Tyskland ensamt skall gå in i en lågkonjunktur, och slå inte alla tecken fel, så måste nästa års konjunktur visserligen inte bli någon högkonjunktur, men dock vida bättre än det innevarande årets, under vilket L. K. A. B. kunnat håva in 45 proc. på aktiekapitalet.

Det förefaller som skulle bolaget inte utan mycket vägande skäl taga den risk som ligger i en strid. De har visserligen den chansen nu gentemot förra konflikten, att det nu är vinter, men bolaget torde i varje fall ha erfarit att Norrbottens gruvarbetare inte äro att leka med. När fjolårets vinst var 5 milj. lägre än detta års och mer än 5 milj. lägre än 1919 års vinst, så känner sig väl bolaget tämligen förvissat om att anledningen till icke ringa del om inte helt och hållet just var den sega konflikten som arbetarna förde. Och lika förvissat kan bolaget vara, att om det provocerar sina arbetare i strid på nytt, så kunna de taga en dust även på vintertiden. Men är Sv. Arbetsgivareföreningen spelets regisör, så spela väl icke dessa miljoner större roll än den allmänna svält och nöd för hundratusentals arbetare som det är föreningens viktigaste uppgift att framkalla och vidmakthålla. Mycket talar egentligen för att Arbetsgivareföreningens allmänna lönenedpressningspolitik har ett mera avgörande inflytande på Loussavaara—Kirunavaarabolagets nu framkomna löneförslag än det kommande årets konjunktur, och vill arbetsgivareföreningen ovillkorligen ha en strid, kanske de också böra få den.

F. S.

Nog med utmaningar.

Det drager samman till storm på arbetsmarknaden. Alla tecken tyda på att allvarliga strider förstå, strider som arbetarna inte med bästa vilja i världen kunna undgå, försåvitt de inte vilja fullständigt gå under.

Arbetsköparna ha efter allt att döma beslutat att med utnyttjandet av de rådande konjunkturerna, rikta ett dråpslag mot allt vad ekonomisk arbetarerörelse heter. Genom sin till nyåret började generaloffensiv, hoppas de kunna kasta arbetarna helt ur sadeln och för alla tider framåt beröva dem möjligheterna att öva inflytande på löne- och arbetsvillkoren. Detta medinflytande som arbetarna genom en mansålders sega och oavbrutna strider lyckats erövra, skall nu utbytas mot arbetsköparnas envåldsmakt på arbetsplatserna.

Lönerna skola pressas ned så att arbetarnas reallöner i många fall komma långt under de som utgingo 1914. Arbetarna skola bringas ned under svältgränsen, tvingas att prestera ett maximum av arbete för ett minimum av lön. Övriga arbetsvillkor skola samtidigt försämras, allt vad arbetarna lyckats tillkämpa sig av förbättring på arbetsplatserna skall fråntagas dem.

Kapitalet litar på sin styrka. Arbetarna äro svaga nu och ha inga möjligheter att avvärja de fräcka anslagen. Så resonera arbetsköparna och låta därför utmaningarna o. dekreten regna över arbetarnas huvuden. I förlitan på sitt övertag ha de också spotskt förklarat, att om icke arbetarna godvilligt accepterar de villkor arbetsköparna behaga föreskriva, och sluta avtal enligt dem, så komma de ändå att tillämpas fr. o. m. den dag arbetsköparna finna för gott att fastställa.

Skola arbetarna nöja sig med detta — det är den allvarliga fråga på vilken ett svar nu måste givas. Kan det inte vara nog med svält, med umbäranden och lidanden för de arbetande, samhällsnyttiga massorna? Eller skall arbetareklassen verkligen motståndslöst låta industriens profithungriga rovriddare husera efter godtycke utan ett allvarligt försök till motvärn?

Ja, den frågan måste nu arbetarna bereda sig att lämna svar på. Runt landet börjar en desperat stämning växa fram bland arbetarna. Det gives tecken som varslar om att man på sina håll är böjd för att sätta allt på ett kort, och ge kapitalet ett svar som är utmaningen värdigt. De är icke längre en generalstrejk av det vanliga passiva slaget man diskuterar. Det är inte längre frågan om att svälta ut motståndaren; denna gång måste det bli ett positivt handlande. Under inflytande av den psykologiska stämning arbetsköparepolitiken jämte den rådande krisen i övrigt framkallat, börjar man på allvar diskutera frågan om att köra de kapitalistiska utsugarna från företagen, att avskära dem deras nuvarande möjligheter till exploatering av det produktiva arbetet. En allmän och målmedveten framstöt i denna riktning, torde också vara den enda vägen ut ur det rådande olidliga tillståndet.

Arbetarna resonera som så: värre än det nu är eller blir om arbetsköparna få genomdriva sina krav, kan det inte bli. Det är ett resonemang besläktat med det som uttryckts i satsen: Hellre en ände med förskräckelse än en förskräckelse utan ände.

Regeringen synes arbetarna inte vänta mycket av. Det är också klokt. Den kan föga uträtta på det ekonomiska bataljfaltet. Arbetsköparna däremot vänta väl att den socialdemokratiska arbetareregeringen i likhet med andra regeringar skall med statens maktmedel möta upp bakom kapitalets inehavare i händelse av en öppen konflikt. Framtiden torde utvisa i vad mån de räknat rätt. Förhållandena i Italien under fjolåret visade emellertid att t. o. m. en borgerlig regering kan tvingas vika för en arbetaroffensiv som är tillräckligt stark och allmän.

För arbetarna gäller det nu att taga läget under omprövning. I alla organisationer bör frågan om arbetarnas ställning i den situation som snart inträder, eller redan inträtt, upp till allvarlig behandling. Samarbetet mellan olika organisationer bör fortast möjligt ordnas och inga konstlade skrankor eller hinder få stå i vägen för ett gemensamt uppträdande. Allt bör ordnas så att arbetarna äro beredda om det påfordras. Och blir det sedan batalj, låt då också alla arbetareklassens kampmedel och möjligheter komma till användning och må de utnyttjas till det yttersta. Den fega och vacklande hållning arbetarna hittills intagit, ha endast medfört att arbetsköparna blivit djärvare och gluppskare i sina fordringar. Fortsätta vi på det viset, skall Sverges arbetare snart befinna sig i samma eländiga ställning som de lägsta slavklasserna bland Orientens folk.

Må tålamodet nu få ett slut. Nu gäller det om arbetareklassen är förmögen att handla. På arbetareklassens förmåga härvidlag hänger det om de skola nödgas krypa under det ok kapitalisterna vilja lägga på arbetarnas nackar.

Tiden hastar. Låt oss enas om att giva motståndarna ett svar som för all framtid skall betaga dem lusten att behandla Sveriges arbetare som osjäliga kreatur vilka kunna utfodras, svältas och behandlas efter ägarens godtycke.

Emile Henry.

OBS.!

Syndikalisten flyttar

Från och med den 7 Dec. är Redaktionens och - Expeditionens adress: -

ARBETAREN

Stockholm 3.

Skutskärs arbetare få gratifikationer.

Skutskärs arbetare få också lönesänkning. Det är bolagets tack till reformisterna för deras tjänstvillighet vid skogsarbetarekonflikten i Tierp.

För omkring ett år sedan började den segslitna Skogsarbetarekonflikten mellan Stora Kopparbergs Bergslags A.-B. och Tierps L. S. Vi här vid Skutskär voro redan från början medvetna om att, skulle striden bli långvarig och om därtill bolaget erhöll några strejkbrytare, vi förr eller senare kommo att bli inblandade i densamma. Så skedde även. Efter 4 månaders kamp hade striden utvecklats dithän att vi här vid Skutskär måste taga ställning för eller emot.

För Skutskärs L. S. vidkommande var det ju en naturlig sak att hävda solidariteten. Annorlunda ställde sig saken för de reformistiskt organiserade arbetarna. De visste ej av några utanför deras yrke, med vilka de hade skyldighet att stå solidariska. Bolaget erhöll på sina milsvida skogar en del Judas-typer, trots en noggrann vakthållning; alltså lyckades bolaget få fram en hel del massaved, och en vacker dag hade vi 55 järnvägsvagnar massaved vid Skutskär. Blockerad som veden var, kunde ju ingen hedrlig arbetare taga befattning med densamma. På grund av att arbetarna vägrade lossa veden blevo de hemsända med besked att de voro avskedade. I 14 dagar stod arbetet still. Allt fler och fler vagnar ankommo, vagnshyran steg för varje dag, bolaget satt i en hård klämma; man hade för första gången på denna plats skådat klassolidaritet. Det kan inom parentes sägas att Skutskärs L. S. gjorde allt för att få solidariteten så effektiv som möjligt.

Förräderi.

Striden hade nu nått sin spets. Bolaget började nu med lagens hjälp, stödjande sig på gamla mögliga paragrafer, att vräka skogsarbetarna. Nästan varannan ordinarie skogshuggare som tillhörde Tierps L. S. kastades ut, bohag och barn placerades i snödrivorna. Jag såg en vräkning där 2 poliser och en landsfiskal arbetade för högtryck, man drog t. o. m. ut ett några månader gammalt barn och lade det i snödrivan, men när turen kom till kon, då vägrade poliserna...

Under denna tid pågingo gemensamma möten vid Skutskär. Sammanhållningen var den bästa, men plötsligt sammankallade pappersmasseförbundets avdelning på platsen till gemensamt möte, men endast de **reformistiskt** organiserade arbetarna fingo tillträde. Vi anade att det var ugglor i mossen, och därför hemställde Skutskär och Tierps L. S. att få närvara, men det avslogs.

Mötet kom till stånd. Närvarande voro 500 från olika avdelningar på platsen. Man diskuterade: organiserat strejkbryteri eller solidaritet? En del arbetare tyckte det var osmakligt att bryta striden, men de tystades snart av den ökända syndikalistätaren, nuvarande ombudsmannen i Pappersindustriarbetareförbundet Emil Eriksson, vilken bl. a. ansåg att hans organiserade kamrater voro ena stackare som ej förlänge sedan brutit striden. Emellertid beslutade mötet att från och med måndagen bryta striden genom att lossa massaveden och hjälpa bolaget. Beslutet frambars till bolagets direktör och fullföljdes. Tierps L. S. led det svartaste nederlag. Det goda samarbete mellan bolaget och de reformistiska fackföreningarna hade burit frukt. Men för oss syndikalister står frågan: Hur har något dylikt kunnat försiggå? Ryktet förmäler att några eller någon inom den gamla rörelsen, bliv.t köpt vid det för bolaget kritiska tillfället.

Gratifikationen.

Bolaget skulle väl vara bra otacksamt om det ej belönade en sådan handling. Men därpå hyste bolaget ej en tanke. Arbetarna fingo ej någon belöning för sin judastjänst utan nu gå de och reflektera på det gamla ordspråket: Otack är världens lön! Vedergällningen har kommit slag i slag, fast i motsatt riktning. Under hela sommaren har bolaget pressat arbetarna genom att stänga dem ute från arbetsplatsen, en stor del har fått gå utan arbete i månader, en del har fått arbeta 4 dagar i likviden och var och en förstår vad det vill säga i ett arbetarehem där svälten är den dagliga gästen under så kallade normala förhållanden.

Gratifikationen fortsätter; för en tid sedan blev avdelningarna underrättade om, att från och med nästa år kommer arbetsköparna inom pappersmasseindustrin att sänka arbetarnas nuvarande avlöning med 50 procent.

Kamrat! Har du någon gång under det förflutna året reflekterat på dessa saker och vad har du kommit till för resultat? Är det icke vedergällningen för solidaritetsbrottet mot de fattiga skogsarbetarna i Tierp som nu sent omsider kommit? Jo, förvisso. Se där lönen för att ni reformistiskt organiserade arbetare läto sådana kapitalistlakejer som Emil Eriksson lura eder att begå förräderi mot klasskamrater.

Låt mig till sist göra en fråga, en samvetsfråga t. o. m.: Då ni reformistiskt organiserade arbetare nu börja en kamp för att avvärja arbetsköparnas oförskämda lönenedpressningsförsök och om ni då skulle nödgas att gå ut i öppen strid: vad skulle ni då säga om skogsarbetarna beslutade att bryta eder strid och upptoge edert arbete? De handlade i så fall endast på samma sätt som ni gjorde den gången de voro i strid.

Jag tror att det sista årets händelser här i Skutskär varit så pass lärorika att svaret ej är svårt att ge.

Nej, kamrater, vid Skutskär och annorstädes: Kör bort de judastyper ni hysa inom edra skråförbund och laga att det blir ni som själva få bestämma över edra handlingar. Börja så arbetet med att omlägga organisationerna till moderna sådana och sök att i dem ingjuta något av den verkliga solidaritetens anda utan vilken all organisation o. framför allt all klasskamp är otänkbar. Och först och sist: lär känna syndikalismen, den enda rörelse som i detta nu med rätta kan göra anspråk på namnet klasskampsorganisation.

V. E.

Glöm ej förberedelsearbetet för den dagliga tidningen!

Gillesocialismen i syndikalistisk belysning.

Av

G. H:son-Holmberg.

VII.

Invändningar mot syndikalismen.

Arbetets monopolisering.

Om arbetet monopoliseras av syndikalismen, d. v. s. de resp. produktionsföreningarna inom var sin industri monopolisera arbetet för sig, så är denna monopolisering av precis samma natur som gillesocialismens monopolisering av arbetet genom sina resp. ind. nationalgillen. De träffas fördenskull av samma kritik, varför vi i denna punkt kunna ta dem i klump.

Den möjligheten kan ju tänkas att enskilda nationalgillen eller produktionsföreningar såsom allt arbetes monopolistiska innehavare ville driva upp priserna på sina produkter till största men för den stora konsumerande allmänheten, varigenom den rentav kunde komma att utsugas inpå bara benen efter kapitalistiskt mönster. Men då bör man komma ihåg att både syndikalismen och gillesocialismen, den ock engelsk syndikalism kallas, bekämpa lönsystemet, på vilket kapitalisten skördar sin största profit. Med framtidens pengar skulle heller inga profiter kunna göras. De äro nämligen inga varor som nutidens metallpengar, guld och silver, med vilka man kursar och spekulerar i vinster. Man kommer heller icke i framtidens nationalgillen eller syndikalistiskt organiserade samhällen att spekulera i överproduktion. Det produceras eller skall icke produceras mer än som för en viss given tidpunkt är behövligt; och därom skall en ordnad statistik lämna alla nödiga upplysningar. Det finns, synes det mig, därför inga stora förutsättningar för att ett arbetsmonopolitiskt nationalgille eller ett producerande syndikat skulle kunna falla för frestelsen att på kapitalistiskt manér pungslå en konsumerande allmänhet, som f. ö. är en så stor och mäktig kraft att, om den organiserade sig mot en de organiserade producenternas exploatering av dess köpeller bytesförmåga, den skulle kunna förekomma detta.

Emellertid har gillesocialisten teoretiskt sökt förekomma en sådan eventualitet sålunda, att den förut omtalade generalkommittén av stats- och konsumentrepresentanter bildar en prisnämnd, som åsätter priserna å landets produktion; en prisnämnd, som naturligtvis även kunde fungera i en samhällsorganisation utan stat som den syndikalistiska och med samma "auktoritet". Skulle gillestaten till på köpet bli den som bestämmer genom sitt parlament statsbudgeten genom en uttaxering på de enskilda gillena i proportion efter deras inkomster eller behållning å driften, så mena en del gillesocialister att nationalgillena då icke ha något intresse av att på konstlat och socialt sätt söka öka sina inkomster genom uppskruvade priser; de fingo ju därigenom desto större avgift att erlägga till staten och dessutom kunde andra nationalgillen tillgripa bojkotten, om enskilda nationalgillen så handlade eller ock själva göra motsvarande prissteg-ringar, ty nationalgillena producera för och åt varandra.

Gillekongressens maktbefogenhet.

Betänkligare synes det då att gillekongressen tillegnade sig större makt än som vore förenligt med den demokratiska självstyrelse som gillesocialismen betraktar som sin stora tanke, att den bleve m. a. o. lika allsmäktig som våra dagars parlament till men för nationalgillena som sådana och som synes vara oskiljaktigt all representation med **oinskränkt** beslutanderätt Syndikalismen förekommer detta genom referendum, initiativ, återkallning och imperativt mandat.

Genom användade av referendum inskränkt till viktiga principfrågor, ty det är tvivelsutan en för stor, både tröttande och hindrande apparat att användas för allt möjligt, stort som smått, bland avdelningarna inom resp. förbundsorganisationer, även i av en landskongress behandlade frågor, förhålla sig avdelningarna eget beslut i sådana angelägenheter som angå dem närmast och äro av lokal natur. Denna princip är därför en god federalistisk princip. Genom det imperativa mandatet reservera avdelningarna ävenledes för sig rätten att fatta egna beslut i viktigare frågor, beslutade å kongress eller annorledes. Genom att förbehålla sig rätten att ta initiativ till förslag, kunna frågor komma fram som kanske eljest aldrig skulle komma upp eller ock bli helt nedtystade. Även denna princip är sålunda en god federalistisk princip. Och genom rätten att när som helst kunna återkalla funktionärer eller frånta dem givna mandat eller förtroenden, om det missbrukas, har man en god kontroll på den och de ta sig bättre till vara. Uppstår ändå ett tyranniserande ledarskap, så är det valmännens egen skull men ligger icke i själva principen. Med undantag av referendum, vars förtjänst vanligen bestridas, går gillesocialisten icke in på dessa förfaringssätt, ehuru de lycks mig höra även till en demokrati som benämnes industriell demokrati och som hävdar som en bland sina grundprinciper industriell självstyrelse.

Tyranniet som förmenas ligga förborgat i syndikalismen kan lika väl adresseras till gillesocialismen.

När solidariteten bland arbetarna brister.

Arbetslösheten i Hede och dess avhjälpande.

Arbetslösheten har under den gångna sommaren gjort sig svårt kännbar bland arbetarna i Hede.

För att i någon mån få arbeten i gång så beslutade de arbetslösa på flera avhållna möten att göra framställning till de kommunala myndigheterna att igångsätta vägbrytningen av en förut planerad vägbyggnad nämligen Hede—Särvsjö. Även uppvaktades de kommunala myndigheterna av demonstrerande arbetslösa som framförde samma krav.

Efter mycket parlamenterande så beslutade vägstyrelsen att i höst påbörja terasseringen på 7 km. vilket hade uppdelats i 23 vägskiften. Detta arbete skulle betraktas som nödhjälpsarbete och inga andra än de inom kommunen bosatta skulle erhålla arbete. Arbetena skulle i detta fall, som vanligt är, bortsättas genom entreprenadauktion. För att förhindra den skadliga konkurrens som vid dylika tilfällen brukar bliva fallet, så beslutade Hede L. S. att när en L. S.-medlem ingav anbud på ett vägskifte skulle ingen annan L. S.-medlem underbjuda detta anbud. Blev någon L. S.-medlem i följd därav utan vägskifte, så var det de övrigas skyldighet, som fick vägskifte, att intaga dessa i arbete, allt i mån av tillgång.

Detta beslut blev fattat med tanke på att arbetet skulle lika fördelas mellan de arbetslösa samt att hålla priserna på en något så när skaplig nivå. L. S. medlemmar hyste vid detta tillfälle den uppfattningen att solidaritetskänslan hos arbetarna skulle vara så stark att detta beslut kunde genomföras.

Senare har det visat sig att denna uppfattning var felaktig, och de bland L. S.' medlemmar som varit drivfjädrarna till att detta arbete kom igång blevo de första som offrades. Vid den entreprenadauktion som avhölls den 4 okt. gjorde en oerhörd konkurrens sig gällande bland arbetarna. Priserna blevo på en del skiften genomusla och på en del skapliga. "Arbetschefen", kapten Ploman, var t. o. m. så godhjärtad att han självmant ökade på 50 öre pr lm på ett vägskifte så att anbudsgivaren ej skulle behöva arbeta för ingenting.

Vid auktionen höll man strängt på att ingen som ej tillhörde kommunen fick något arbete. Ett försök som gjordes av schaktmästaren, en f. d. arbetare från Storsjövägen, att för en annans räkning inropa ett vägskifte misslyckades och bättre tur hade han ej själv när han gjorde försök att för egen del inropa ett vägskifte. Avses schaktmästarens lön även för nödhjälp!

Det blev ej alla av L. S.' medlemmar som fick vägskiften, för dessa avstodo, i enlighet med förut fattade beslut, från att deltaga i konkurrensen om arbetet, vilket endast hade haft till följd att priserna nedpressats ytterligare.

Vid auktionen blev man vittne till vad nöden och svårigheterna äro stora på de håll där man minst anat att någon hjälp skulle vara av behovet påkallat.

Som nödhjälpsbehövande uppträdde även en skogsjobbare från Särvsjön. Denne person, vilken även är bonde i Särvsjön, sysselsatte själv förliden avverkningssäsong ett 15 tal man. Då var denne bonde en stor man som trodde sig vara mäktig till att utrota syndikalisterna som börjat att få rotfäste i Särvsjön. Försöket utföll ej av allt att döma till hans fulla belåtenhet, för han slutade snart med sitt tillvertag.

Denne skogsjobbare var nu i större behov av arbete än de fyra familjeförsörjare som ej fingo något arbete, oaktat att det var anbudsgivare som åtagit sig så mycket arbete att de ej kan utföra det i höst.

Det torde vara omkring en fem vägskiften som ej medhinnas i höst och om man beräknar tre man på varje skifte så blir det 15 man som för ett par månader framåt har kunnat beredas arbete om det bland arbetarna har funnits en gnista av solidaritet. Det är på ett mindre tilltalande sätt man här har visat sin tacksamhet mot de kamrater som gjort ett stort och uppoffrande arbete för att få dessa nödhjälpsarbeten i gång.

Denna handling att ej bereda dessa kamrater arbete, när sådant finnes, bär en omisskänlig prägel av trakassering. Man har även tillgripit så simpla vapen mot de utestängda kamraterna som hån och skymfliga tillmälen för det att de gått arbetslösa och förmenas att "de varit för dåliga att ropa på auktionen".

Det är att hoppas att dessa arbetare som gjort sig skyldiga till denna handling inser detta och i fortsättningen ej återupprepar detsamma. Ett oblygt försök till att parasitera på arbetslösheten utföres av Skogens Kol A.-B., vilket har en del kolvedshuggningar i Hede. För detta arbete bjuder bolaget ett pris av 25 öre pr meterres, vilket pris ju är alldeles för litet.

När arbetslösa uppvaktar kommunalmyndigheterna med begäran om hjälp så hänvisas de till nämnda kolvedhuggning. På deras förklaring att de ej kunna utföra arbetet för den låga betalningen får de till svar att kommunen skall träda hjälpande emellan om det ej går ihop med förtjänsten.

Kulmen av all fräckhet är nu uppnådd när kommunen måste vara bolaget behjälplig med att betala bolagets kolvedhuggningar.

Det ser nästan ut som det är flera än bolaget som har intresse av att arbetslönerna nedpressas till det yttersta.

Om vi ej tar allt för fel så finnes det inom Hede kommun en del privata trävarujobbare och det kan tänkas att även dessa ha behov av kommunens hjälp vid sina arbetens utförande.

Leander Danielsson.

Tio kamrater i Kalmar

äro i arbete för tidningen **Arbetaren** med gott resultat. Det meddelas därifrån:

"Härvarande L. S. tillsatte en kommitté på 5 personer då det första cirkuläret utkom, och har de flesta av dessa arbetat energiskt hela tiden för att skaffa prenumeranter samt nått förhållandevis ganska goda resultat. Nu är kommittén utökad till 10 man och dessa hoppas på ett gott resultat trots den stora arbetslösheten och de tryckta tiderna".

Kommittén har även intresserat en del cigarraffärer och kaféer för att taga **Arbetaren** till försäljning. Som synes arbetar kalmarkamraterna bra.

Bomhus L. S. har efter rekvisition fått sig tillsänt 100 nya block samt dessutom affischer och upprop för kampanjen.

Seskarö L. S. har beslutat att de medlemmar som vilja prenumerera för 1:sta kvartalet skall få detta för 6 kr. L. S. lägger alltså ut 2 kr. Visserligen är det ganska svårt att skaffa prenumeranter på grund av att alla arbetarna äro arbetslösa på platsen, men man försäkrar oss i brev att de trots detta inte har tappat modet utan kommer att göra allt för tidningens spridning.

L. S. inom **Dalslands—Bohusläns distrikt** har från distriktsstyrelsen erhållit en kraftig uppmaning till intensivt arbete för den dagliga tidningen. Vi hoppas att denna appell inte skall förklinga ohörd.

Alla kamrater landet runt böra nu göra allt för tidningens spridning. Rekvirera prenumerationsblock och hugg i med arbetet med energi. Det förvänta vi av alla **syndikalister.**

Tidningen Arbetaren,
adr. Stockholm 3.

Tryckeriföreningen Solid liqviderar.

I enlighet med de intentioner som givits genom allmän omröstning inom S. A. C. beslöt Tryckeriföreningen Solids nyligen hållna andelsstämma att föreningen skulle träda i liqvidation. Till liqvidator utsåg stämman Salomon Sapira, vilken under liqvidationsåret teckknar firma.

Hälsinglands distrikts årskonferens i Ljusdal.

Konferensen öppnades lördagen den 5 nov. kl. halv 8 e. m.

Sedan valet av nödiga funktionärer och kommittéer undanstökats samt revisionsberättelsen och redogörelsen från D. K. med godkännande lagts till handlingarna upptogs **Tidningsfrågan** till behandling.

Diskussionen inleddes av kamrat Edw. Mattson, som påvisade betydelsen av att rörelsen äger en daglig tidning samt hur agitationen för tidningen och prenumerantanskaffningen bör organiseras. Varje medlem som står i arbete måste bli prenumerant, därtill måste L. S. söka skaffa så många prenumeranter som möjligt bland utomstående. Men det gäller för L. S. och deras tidningskommittéer att ligga i med teckningslistorna och inte ligga på latsidan. Tal., som de senaste månaderna rest som agitator inom distriktet, hade funnit att en del L. S. arbetat bra i tidningsfrågan och [illegible] många prenumeranter, i det [illegible] var kanske Dalfors L. S., som med sitt lilla medlemsantal redan anskaffat 21 prenumeranter på den dagliga tidningen, ett föredöme att efterfölja, men det fanns även de, som inte gjort något. Samtliga hade dock vid talarens senaste besök på platserna lovat att göra sitt bästa, och han ville även tro, att dessa löften skulle infrias.

Oscar Andersson och Lars Hallenius påpekade, att det inte får vara tillräckligt med prenumerantanskaffning, L. S. måste även bedriva annonsanskaffning ävensä måste vi försöka att få kaféer och tidningsaffärer att hålla tidningen **Arbetaren** till försäljning.

Under debattens fortsättning, som blev både lång och intressant, framgick, att Loos L. S. hade 22 Landa L. S. 25, Hudiksvalls L. S. 12 och Tallåsens L. S. 14 prenumeranter tecknade. Ombudet från Hävik, A. Lindberg, meddelade, att någon direkt teckning av prenumeranter icke företagits inom den L. S. han representerade. Detta var dock inget bevis för att inget gjorts i tidningsfrågan. Tidningsfrågan hade nog i alla fall behandlats och medlemmarna had allmänt bestämt sig för att de skule ha tidningen, men verkställa prenumeration var o. en för sig, och tal. kunde garantera minst 30 prenumeranter för sin L. S. vidkommande.

Ombuden från Ljusne, Stugsund och Söderhamns L. S. meddelade, att medlemmarna inom de L. S. de representerade hade mangrant överenskommit att prenumerera. Dessutom hade Stugsunds L. S. fått ett kafé att ta hem tidningen för lösnummerförsäljning. Hudiksvalls L. S. hade fått en tidningsaffär att [illegible] ta hem lösnummer av tidn. Arbetaren så snart den utkommer.

Ombudet från Lervik, Hj. Eriksson, meddelade, att L. S. tillsatt en prenumerations- och agitationskommitté för den dagliga tidningen på 5 personer, som säkerligen arbetar allt vad tygen håller, men kunde ej uppge någon exakt siffra över resultatet. Förmodade dock att det ej var så dåligt.

I frågan gjordes följande uttalande:

"Konferensen uttalar, att ombuden, när de vid hemkomsten till sina L. S. avlägger rapport, bör lägga särskild vikt vid tidningsfrågan samt uppmanar L. S., att på nytt behandla tidningsfrågan, och med kraft igångsätta arbetet med prenumerationsanskaffningen och agitationen för tidningens spridning, såväl bland medlemmar som utomstående. Tidningen Arbetaren i varje arbetarhem må vara vår lösen".

Nästa fråga var **Understödsförmedlingen.**

På begäran öppnades debatten av A. U:s representant, kamrat Alfr. Andersson, som sökte göra gällande att den nuvarande understödsförmedlingen gjort bankrutt, detta var anledningen till att A. U. framlagt sitt förslag n:o 1 och förordat detta. Skall S. A. C. ha understödsförmedling skall det inte vara någon halvhet, den syndikalistiska taktiken ha vi i varje fall frångått, när vi använda oss av understödsförmedling.

Efter den påföljande debatten, som blev allt för omfattande att kunna refereras antogs följande uttalande:

"A. U. uttalar i sitt förslag n:o 1 understödsfrågan, att "orsakerna till missförhållandet vid stridsunderstödsversamheten till väsentlig orsak är att söka inte så mycket i bristande inbetalning till stridsfonden utan mera i den okloka och långt ifrån syndikalistiska taktik som hittills följts vid de flesta konflikter". Då den taktik som kommer till användning vid konflikterna ytterst lite står i beroende av sättet för understödets fondering och hur inbetalningarna till stridsfonden sker, utan fastmer är beroende på medlemmarnas förståelse för syndikalistisk taktik och förmåga att anpassa tillfällena för sina strider (slå till i det lämpliga ögonblicket) samt organisationernas styrka, vågar konferensen fastslå, att en centralisering av understödet icke skulle ha den fördelaktiga inverkan på taktiken, att det motiverar ett frångående av den decentralistiska princip, som hittills varit grundläggande för S. A. C. såväl i understödsfrågan som i andra avseenden. Konferensen kan icke förorda något av A. U:s förslag emedan dessa, som innebär restriktioner och tvång, allt för mycket leder bort ifrån den väg vi hittills vandrat. Utan att frångå det rättvisa och principiellt riktiga uti, att varje L. S. är pliktig tillhöra understödsförmedlingen, uttalar konferensen den bärande taktiken för uppnående av detta mål vara: upplysning och agitation — att på övertygelsens väg få L. S. att ansluta sig. Samt att S. A. C:s A. U. och Distriktskommittéerna i överensstämmelse härmed böra inrikta sitt arbete. Så att A. U. antingen direkt eller genom vederbörande Distriktskommitté, utsänder agitatorer till de L. S., som står utanför förmedlingen, för att för dem förklara understödsförmedlingens uppgift och betydelse och söka förmå dem att ansluta sig. Självfallet bör vederbörande tillse att de utsänder rätt person.

Sker så, är konferensen övertygad att understödsförmedlingen i sin nuvarande form kommer att arbeta till ömsesidig belåtenhet. Samtidigt uttalar konferensen, att L. S. över allt i landet bör upptaga understödsfrågan till en genomgripande diskussion, såväl på sina möten som i tidningens spalter".

Nästa fråga var **Agitationen — dess organisering och ekonomisering.**

Här öppnades debatten av Lars Hallenius från Tallåsen, som framhöll att de offentliga föredragen ej träffade dem som egentligen bäst är i behov av agitation samt rekommenderade i stället den personliga agitationen man och man emellan.

Härefter togs ordet av Edw. Mattson, som lämnade en resumé över sin turné samt påpekade, att vi inte får hemfalla åt ensidighet. Vid ett tillfälle eller på en plats kan "den personliga" agitationen göra bästa nyttan, vid ett annat ett föredrag. För det mesta behövs båda delarna. Om agitationen organiserades så som D. K. ordnat den nu snart slutförda turnén, så att talaren (agitatorn) stannar på varje plats några dagar eller så länge det anses nödvändigt och ekonomin tillåter samt utför personlig agitation på dagarna och har möten och föredrag — allmänna såväl som enskilda — på kvällarna, fyller den alla anspråk.

Under debattens fortsättning hade Veglin, Andersson från Gävle, Anderson från Stockholm, Friberg, Lund, Höijer m. fl. talare ordet.

Resultatet blev att D. K. i fortsättningen som hittills skulle få handlingsfrihet att organisera agitationen på bästa sätt, samt att L. S. skulle avsätta 10 öre pr veckomärke till agitationen i ytterligare 10 veckor. (Under året har L. S. förut avsatt 10 öre pr veckomärke i 20 veckor = 2 kr. pr medlem, till agitationen, som inbetalts direkt till D. K.)

(Forts.)

Våra strider

BLOCKAD.

På grund av Skogens Kol A.-B:s hutlösa lönenedprässning, har Hede L. S. på möte den 20 nov. 1921 beslutat blockera nämnda bolags kolvedsavverkning inom Hede. Blockaden kvarstår oavsett vem som övertager arbetet, tills uppgörelse är träffad med undertecknad organisation.

Hede L. S.

BLOCKAD.

Härmed förklaras allt arbete vid Gällareds Lillå samt därtill hörande bigrenar i blockad tills uppgörelse träffats med samtliga arbetare. Blockaden gäller oavsett vem som övertager arbetet tills annorlunda meddelas.

Gällareds L. S.

BLOCKAD.

På grund av att konflikt utbrutit på väganläggget vid Uppgränna, entreprenör ingenjör Granat, förklaras nämnda sträcka i blockad. Blockaden omfattar allt arbete mellan sektionerna 2700 och 3340, all krossning av makadam, utkörning och plantering av densamma samt all stolpupptagning, och kvarstår blockaden intills uppgörelse träffats med undertecknad organisation.

Ingen om sin heder mån arbetare tager anställning därstädes och kommer var och en som uppträder osolidariskt att behandlas efter förtjänst. Den som önskar närmare upplysningar i saken anmodas hänvända sig till Registerkommittén.

För Gränna L. S.

Strejkkommittén.

Upphävd blockad.

På grund av att det s. k. Skogssällskapet har övertagit arbete på Åmål—Årjängs Järnväg på sträckan Åmål—Rönningen, behandlade Åmåls L. S. på möte den 27/11 frågan angående blockaden vid järnvägen, som kvarstått sedan byggnads-lockouten. Efter en livlig debatt beslutade mötet att upphäva blockaden inom L. S. område, med denna motivering: Mötet anser att en strid mot Skogssällskapet under nuvarande förhållanden endast skulle leda till nederlag.

Åmåls L. S.

Osolidarisk.

Som osolidarisk under vagnmakarnas konflikt i Stockholm uppträder Isidor Karlén. Boende i Huvudsta.

Stockholms L. S.

Meddelande från Dalarnas D. K.

Med anledning av de skedda avtalsuppsägningarna har D. K. ordnat med tre turneer genom distriktet nu i dec. Första turnéen med fru Hilma Hofstedt som talare pågår när detta läses och fortsättes enligt nedanstående resplan. Talare för de bägge andra turnéerna bliva red. Edv. Lindstam och distriktets organisatör Axel Jansson.

D. K. hemställer till samtliga i resplanerna upptagna platser att raska på med anordningarna. Inget möte får mankera.

Se nedanstående resplaner.

RESPLAN

för Hilma Hovstedts turné.

Dec.
4 Ställdalen (e. mm.)
4 Bångbro (kvällen).
5 Stråssa.
6 Grängesberg.
7—8 event. Vansbro, Dala-Järna.
9 Ludvika.

De L. S. som de närmast följande dagarna önska föredrag av Fru Hovstedt, skola senast den 5 tillskriva D. K.

ORGANISATÖREN

talar på följande platser nedannämnda dagar:

Dec.
4 Nyhammar.
5 Nås.
6 Björbo.
7 Sörvik.
8 Malung.
9 Öje Kapell
10 Vansbro.
11 Dala-Järna.
12 Mockfjärd.
13 Falun.
14 Ornäs.
15 Korsnäs.
16 Gagnev.
17 Leksand.
18 Mora, em.
18 Event, kvällen.

I och med denna turne slutar Axel Jansson som organisatör i Dalarna. Vi uppmana därför resp. L. S. att ordna möten på de i resplanen bestämda dagarna. Varje L. S. har att emotse brev om mötena, direkt från talaren.

RESPLAN

för red. Edvin Lindstam.

Ämne:
Inför de stundande avtalsuppgörelserna. *Sv. arbetsgivareföreningen på krigsstråten. Vad är att göra?*

Dec.
8 Avesta.
9 Norberg.
10 Borlänge.
11 Kvarnsveden, e. m.
11 Korsnäs, kvällen.
12 Falun.
13 Ludvika.
14 Nyhammar.
15 Vansbro.
16 Grängesberg.
17 Ställdalen.
18 Stråssa, e. m.
18 Bångbro, kvällen.
19 Blötberget.
20 Smedjebacken.
21 Fagersta.

L. S. skall så långt möjligt bekosta föredragen. D. K. svarar för omkostnaderna på de platser där L. S. har dålig ekonomi. Altså intet föredrag får inställas på grund av ekonomiska svårigheter

Obs.! Affischer sändes direkt till L. S. utan rekvisition. Där föredragen ej kunna ordnas på de i resplanen bestämda dagarna, skall meddelande därom omedelbart tillsändas D. K.

Hälsning.

D. K.

Till L. S. inom Norra Smålands distrikt av S. A. C.

Kamrater!

Den 15 jan. 1922 kommer vår kamrat Edw. Mattson att börja en turné genom vårt distrikt. D. K. har föreslagsvis uppsatt följande platser och dagar

Jan.
15 16 17 Västervik
18 Vimmerby
19 Målilla
20 Oskarshamn
21 Ruda
22 Virserum
23 27 Nässjö
24 Små. Anneberg
25 Aneby
26 Tranås
28 Eksjö
29 Jönköping
30 Huskvarna
31 Gränna
Febr
1—3 Värnamo
2 Ljungby
4 Lagan
5 Jönköping. .....

De ämnen kamrat Mattson talar över är: 1) Kampen just nu. 2) Organisation, utveckling, Syndikalism. 3) Skräckväldet i Amerika. 4) Joe Hill, skald, martyr, revolutio-

En Passant.

Herr Oskar Andersson,
7:de Tverskaja
Gävle.

Trävaruindustriarbetarefederationsdepartementsregistrator,
samorganisations- och klasskampsagitator,
arbetsprestationsfartsregulator,
skogs-, såg-, sulfit- och sulfatarbetarediktator,
förlåt att jag skriver på germanska,
— det är ju knappt das wunderschönen språk —
det klingar ej vackert som romanska,
men man slipper substantiv"böjnings"bråk.

Dock, jag är en liten grand klassiker
och ville därför gärna ha sagt,
utan att vara enbart kritiker,
att man borde på hyllan lagt:
dessa fördömda ordkombinationer,
och omorganisationskonstruktioner,
och fortsatt med Lokala Samorganisationer,
istället för industriarbetarekonfederationer.

Jag vill ha sektioner i stället för syndikaten.
och tycker departementet verkar rena surrogaten,
ger illusion av förening med staten
och bara krånglar till organisationsapparaten.
Ska vi hjälpas att vid den kommande kongressen
åter höja klassorganisationen
på bekostnad av de skrå- och yrkesintressen
som nu börja ange tonen?

Stormfågeln.

MÄRKLIG UPPTÄCKT.

I det alltjämt brännande arbetslöshetsproblemet har, på det yttersta i dessa dagar en ny upptäckt gjorts, som utan tvivel kan betecknas som synnerligen märklig.

Ni arbetslösa kamrater som med förfäran iakttagit den genom otaliga försakelser pågående kraftnedsättningen i kroppen, bör glädjas, räddningen är nära, ni får helt enkelt för litet med — **gymnastik.**

Dagspressen meddelar att "gymnastikföreningar för de arbetslösa är under bildande i Eskilstuna och Västerås." Att vi inte tänkt på det förut- Här har undertecknad t. ex. gått en lång tid samt ängslats för vad man skall äta, dricka och kläda sig med, för att nu ej tala om hopplösa bostadsfunderingar.

För en tid sedan blev jag i egenskap av arbetslös rekommenderad en kurs hos Hermods till "nedsatt pris". Jag tog den. "Stod i" sent och bittida med den "dubbla italiskan", men det hjälpte inte — blev svagare och svagare. Min benstomme hade väl i det här laget varit loss i limningen om ej ett "hembiträde" jag var bekant med och som tyckte jag verkade "benig" föreslog — **mat.** Det han aldrig "bli något" av denna kur. Vi äro ovänner numera.

Som ett budskap från höjden kommer därföre underrättelsen om berörda gymnastikprojekt. Detta universalmedel torde ha ett stort och mäktigt liv framför sig.

Det gymnastikreglemente som en gång slängdes ned på botten i min koffert (vid ett tillfälle då en mindre ljusperiod än den närvarande var tilländalupen för mig) har kommit till heders bland skrivbordsböckerna igen; det gäller repetera. I detsamma beskrives: Hävrörelse. Bålrörelser, Utgångsställningar, Arm-, Ben- och Andrörelser, Balansrörelser o. s. v.

Vad som emeliertid verkar brydsamt är förfaringssättet med den kamrat inom de arbetslösas armé som är gift, och följaktligen olycklig i dubbel bemärkelse, vilka rörelser som vore att rekommendera därvidlag o. s. v. I detta senare fall torde för det manliga inslaget **balansrörelser** vara att förorda i första hand, och i andra hand **armrörelser** som en viktig defensiv stridsberedskap vid husliga kontroverser, där "harvärjan" ej anses lämplig.

Vad mer eller mindre gifta käringar beträffar har erfarenheten givit vid handen en viss sympati för **utgångsställningar.** För den arbetslöse ungkarlen som har landsvägen som nästa etapp på sin livsutveckling torde **ben-, bål-, häv-** och **andningsrörelser** vara synnerligen viktigt. Medelst "noggrann marsch" får man fran en "smidig benföring" och ett "vägvinnande steg" **Hävrörelser** äro ofrånkomliga vid uppsökande av logi och **bålrörelser** ideaLiska då man strävar in i en hö- eller halmdös för att skydda sig mot kylan. Efter ett övernattande i en dylik med lufthålen i huvudet igenmurade av agnar och höfrö torde **andningsrörelser** inte vara att förakta. Det gäller framförallt att i tid ta fasta på detta genialiska uppslag samt tillgodogöra sig en utbildning som tillsvidare lemnas nästan avgiftsfritt.

Det allmänna kommer även att vinna på denna reform. De oestetiska figurer av bofasta och icke bofasta arbetslösa, som med uppskjutna axlar och med en kropp som för var dag alltmera avviker från vertikalplanet, kommer att försvinna. Alltså: bråka inte med så oväsentliga saker som mat, kläder etc.

Studera och gymnastisera! Energien är det positiva. Energikällan bara "bosch".

Giv akt! Dra in magarna. Överlivet rätt över höfterna! Dra in hakan! **Framåt är—r—r—sch!**

Jack.

L. S. inom Stockholms distrikt av S. A. C.

göres uppmärksamma på att i dagarna utsänts cirkulär rörande agitationen för tidningen. Styrelserna torde omedelbart upptaga detta cirkulär till behandling.

Skulle cirkuläret icke ha kommit vederbörande korr. sekr. tillhanda meddela då undertecknad och nytt sändes.

För Stockholms Agitationsdistrikt av S. A. C.

G. Sjöström, L. S. exp.,
Stockholm 3.

Till L. S. inom Värmlands distrikt av S. A. C.

På kamratmöte i Segmon den 23 okt. diskuterades frågan om tillsättandet av en organisatör för Värmlands distrikt. Segmons L. S. fick i uppdrag att tillskriva D. K. om saken och begära omröstning därom. och har svar nu anlänt vars innehåll vi senare skola meddela. För att få kännedom om hur L. S. ställa sig till frågan har Segmons L. S. tillsatt en kommitté som genom tidningen skall söka förbindelse med resp. L. S. i distriktet i och för frågans ordnande. Kamrater, upptag frågan till behandling å edra möten och meddela oss sedan er åsikt i saken.

För Segmons L. S.
K. W. Johansson. J. W. Johansson.
A. F. Blomberg

---

när. 5) En resa i Alaska. 6) Skolningsföredrag.

Pris pr föredrag, inklusive resa, 38 kr.. Då D. K. nu lyckats ordna en turné med kamrat Mattson hoppas vi att de L. S. som äro upptagna i resplanen ordnar föredrag så att turnén kommer att lämna ett gott resultat. Affischer, eventuellt biljetter, rekvireras från D. K. genom de nu utsända cirkulären

Kamrater, gör vad i er förmåga står för att mötena skola bli lyckade.

Kamrathälsning!
För Norra Smålands distrikt
Knut Jensie, korr. sekr.

ÄNDRINGAR OCH TILLÄGG I ADRESSLISTAN:

SKÅNES DISTRIKT AV S. A. C.: Edvin Paulsson, Pilgatan 18, **Landskrona.**

REGISTERADRESSER:

(Anläggn.- o. byggnadsindustrien).
HOTING: Martin Johansson, P. R.
SÄFFLE: T. Jonsson, Rolfserud.
ANEBY: Hugo Andersson, Liljerum, **Sävsjö.**

(Trävaruindustrien))
LILLHÄRDAL: Olov Nordgren.

Stridsunderstödsförmedlingen.

Är solidariteten endast en fras.

Undertecknad har med ett särskilt intresse följt den debatt som förts i Syndikalisten med anledning av A. U:s cirkulär i understödsfrågan. Och jag vill med detsamma säga, att det känns både beklämmande o. nedslående, att se, att egoismen har vunnit ett sådant insteg och uppsving inom en del L. S., ty nästan varje inlägg i frågan har varit mättade av de mäst egoistiska känslor som gärna tänkas kan. Jag kan nämligen inte finna av det skriveri som förts, att det varit fråga om att vi böra hjälpa och understödja varandra, utan fastmer har det framhållits att vi äro oss själva nog; här behövs ingen understödsförmedling, vi klarar oss, sen få andra klara sig bäst de kunna Jag vill fråga om det är solidaritetsoch samhörighetskänslan som dikterar tankegången? Nej, felet är nog inte annat än att en del stora och starka L. S. tror sig få betala in mera till understödsförmedlingen än de själva komma att behöva ta ut och förbruka, och detta känns nog både svårt och bittert. Mera tillfredsställande är det nog att få fondera pängarna i egen kassa och sätta dem på banken, för att sedan med en gest uppmana de andra att även avsätta pengar så att även de få en stor stridsfond. Men detta verkar nästan som när överklassen uppmanar arbetarna att spara ty samma reflektionslöshet gör sig gällnde, enär inte alla L. S. arbetar under samma gynnsamma omständigheter.

Den L. S. jag tillhör och tillhört sedan 1916 har under den tiden genomlevat både ljusa och mörka perioder. Vi hade en tid, en rätt stark kassa, men så kom striderna och det var inte nog med att kassan tog slut, utan vi fick låna 600 kr. för att kunna rida ut stormen. Ni kan ju försöka att räkna ut vilka uppoffringar vi fått göra i ekonomiskt hänseende för att kunna hålla vår L. S. flytande. I all synnerhet som medlemsantalet strax efter denna strid sjönk med ungefär 3/4. Detta är endast framdraget som ett exempel för att visa att vi behöva hjalpa varandra, inte bara på en plats utan nationellt och internationellt. Eller anser ni att det betyder foga eller intet om en del svaga L. S. dukar under i striden i brist på understöd från sina övriga klasskamrater, vilket blir en följd om understödsförmedlingen slopas och varje L. S. skall klara sig själv, i all synnerhet så länge vi äro i minoritet på nästan alla arbetsplatser och de reformistiska organisationerna diktera om strid och fred.

Men för övrigt, att inte mjölet är riktigt rent i påsen det kan man förstå därav att det sökes skydd bakom ett inbillat spöke som kallas reformism och centralism. Jag vill inte förneka att det blir en viss sorts centralism om A. U:s förslag vinner majoritet, men jag ser ingen fara i detsamma, ty då vi skapat oss en gemensam och central organisation kunna vi även ha en gemensam och central stridsfond, ty en sådan stridsfond är ju inte detsamma som funktionärsvälde, ett välde som jag är lika fientlig till som trots någon. Men jag kan inte sätta likhetstecken mellan en central stridsfond o. funktionärsdiktatur, ty våra funktionärer får ju ingen annan myndighet än att förmedla understödet till de L. S. som behöver anlita den gemensamma stridskassan.

Jag skulle vilja förorda att de L. S. som, trots att de betalar till den gemensamma stridsfonden äro nog ekonomiskt starka att kunna utkämpa sina strider på egen hand, göra detta, ty det finns så många svaga L. S. som inte kunna det, utan går en säker död till mötes om de inte får något ekonomiskt stöd utifrån. Om den starke på detta sätt ville omsätta solidaritet och inbördeshjälpteorin i praktiken, vore mycket vunnet. Att märka är att jag vill visst inte påstå att ekonomisk hjälp är den enda solidaritet som kan och bör visas, men då det här gäller den ekonomiska sidan av saken så berör jag endast detta, all annan solidaritet som kan visas och komma till användning är ett kapitel för sig.

Kamrater! Vi får inte stirra oss blinda på radikalismen ty då kan hända vi i all framtid får treva oss fram i mörker utan låt oss som hittills vara praktiska och anpassningsbara människor som göra det bästa möjliga av situationen.

För min del anser jag att A. U:s förslag nr 1 för tillfället är det bästa och kommer att fylla sitt ändamål tills vi utvecklat oss för ett annat sakläge. Därför vill jag uppmana alla kamrater inom S. A. C. att vår lösen må bliva solidaritet och inbördes hjälp, inte bara i ord utan i handling, ty endast då växer vår organisation sig stor och stark.

C. G. Gustavsson.

Kamratmöte i Västerås.

Söndagen den 20 nov. gick kamratmötet i Västerås av stapeln. Närvarande vid mötet ett hundratal kamrater. Representerade genom ombud: Hallstahammar två ombud, Surahammar två ombud, Engelsberg ett ombud, Sala ett ombud, Norra kretsstyrelsen ett ombud. Dessutom D. K. och John Andersson. Socialistiska Föreningen samt en representant för den kommunistiska och en för den socialdemokratiska pressen var närvarande vid den mera offentliga delen av kamratmötet. Nio L. S. i distriktet behagade ej sända ombud. Till ordf. valdes A. Persson och N. Ludvigsson, sekr. o. ref. undertecknad. Första frågan, **tidningsfrågan.** Inl. John Andersson, som redogjorde för den ekonomiska ställningen för dagen samt förutspådde tidningens framgång m. m. Efter att ha preparerat de närvarande med siffror, framhöll inl. vad som fordras av oss syndikalister, om tidningen skall bli säkerställd för det kommande året. Manade L. S. medl. att bedriva ett **energiskt** arbete för anskaffande av prenumeranter och annonser till "Arbetaren". Diskussionen kom att röra sig om en del detaljer angående anskaffning av pren. o. annonser m. m.

En fråga n:r 2. Bör "Arbetaren" eller S. A. C. använda sig av arbetskraft, stående utom S. A. C. Inl. Brav, som ansåg att detta var en principfråga samt framhöll att **endast inom S. A. C. organiserad** arbetskraft bör användas. Påpekade tidningsstyrelsens val av korrekturläsare, som han ansåg vara oriktigt, då det fanns personer **org. i S. A. C.** som dugde till korrekturläsare. Förslag att kamratmötet uttalar sig för att dessa platser **på nytt annonseras lediga** så att tillfälle gives för kamrater i S. A. C., som anser sig dugliga till detta, får tillfälle att söka. John Andersson försvarade tidningsstyrelsen. Debatten blev långvarig och måste uppskjutas till senare på dagen. Efter en timmas rast, inledde John Andersson frågan om S. A. C:s ställning till Röda Fackföreningsinternationalen. Relaterade sina erfarenheter från Moskwakongressen, ansåg för sin del att S. A. C. ej **kan** ansluta sig dit. En eventuell syndikalistisk international behöver inte bli något, som försvagar den internationella revolutionära arbetarrörelsen. Tvärtom kan man **samarbeta** med R. F. I. i sådana frågor, som det är möjligt, utan någon underordning eller upphävande av våra principer. Diskussionen blev långvarig och tiden var begränsad. Diskussionen fick utgöra svar på frågan. Frågan om org. arbetskraft eller ej diskuterades på nytt men lokalen måste utrymmas varför Bravs förslag i frågan glömdes. Diskussionen kom således att utgöra svar på frågan.

Kamratmötets enda fel var att det blev för kort sades det. Västerås L. S. bjöd på kaffe under en paus i diskussionen. Nästa "internationella samling" blir i Västerås vid årskonferensen. D. K. fick handlingsfrihet att ordna detta.

A. L.

ÖREBROARE HALLA!

Brand och **Syndikalisten** säljes i **Allmänna Tidningskontoret.**

Gästriklands distrikts årskonferens.

Gästriklands distrikt höll årskonferens i Älvkarleby den 12—13 nov.

Sedan D. K:s ordf. Sigfrid Lindbom öppnat mötet gick man till val av mötesfunktionärer. Till ordf. valdes O. Jansson, Valbo, och O. Andersson, Gävle, till sekr. P. A. Nilsson, Gävle och John Werre, Sandviken, till ref. undertecknad; reseförderlningskommitté: Hessman, Valbo, Pettersson, Horndal, och Brandberg, Hofors; redaktionskommitté: J. A. Holm och Alb. Andersson, Gävle, samt Viktor Eriksson Skutskär.

Av **årsberättelsen** framgick att A. U. under året anordnat en sträckturné med Martin Höglund som talare i arbetslöshetsfrågan. Genom omröstning hade M. Höglund sedermera anställts som organisatör. Under denna tid hade 2 nya sekt. bildats, dessutom hade Svartnäs och Torsåkers L. S. återupptagit sin verksamhet. Antalet till distriktet anslutna L. S. utgjorde 24 mot 22 vid föregående års slut. Medlemsantalet var 2,379. Under året hade 4 kamratmöten avhållits. Berättelsen lades med tacksamhet till handlingarna.

Av **revisionsberättelsen** framgick att distr. räkenskaper balanserade på kr. 5,256:14. Tillgångar: 1,512:15; skulder 88:40; tillgångar över skulderna kr. 1,423:75. Av dessa tillgångar voro kr. 1,200 fordringar av Horndals och Tierps L. S. Efter en kortare debatt beslutade konferensen: 1) att godkänna revisionsberättelsen och 2) att avskriva fordringar 500 kr. för Horndals L. S. och 500 kr. för Tierps L. S.

A. U:s förläggningsort blev fortfarande Gävle.

Agitationsfrågan inleddes av A. Lindbom. I sitt anförande framhöll talaren nödvändigheten av att ordna ekonomien så att distr. i fortsättningen kunde hava en fast anställd organisatör. Framhöll som sin mening att en extra kontingent på 10 öre pr märke borde uttagas av distr. Redaktionskom. framlade följande förslag som enhälligt antogs av konferensen:

Efter behandling av frågan om kommande verksamhetsårs agitation och dess ordnande beslutar konferensen giva det **nuvarande A. U.** i uppdrag att till distr. L. S. i och för omröstning utsända följande förslag: Organisatörens anställningstid utsträckes till den 1 maj 1922.

Anställningsvillkor: Fast lön 75 kr. pr vecka, som betalas ur distr.-kassan; dessutom fria resor, husrum och mat vilket betalas av den L. S. inom vars verksamhetsområde han sysselsättes.

För anskaffandet av för agitationen nödvändiga medel, utgår, under den tid för vilken organisatören anställes, en extra kontingent av 5 öre pr försålt märke. Dessa medel insändas månadsvis till D. K:s kassör.

Sättet för anskaffandet av dessa medel får av L. S. själva bestämmas i enlighet med vad för den lokala platsen anses lämpligast.

Då från Upplands D. K. uttalande gjorts om önskvärdheten av samarbete med Gästriklands Distrikt för erhållande av organisatörens hjälp vid agitationsarbetet, ger konferensen distriktets A. U. i uppdrag att i samråd med Upplands D. K. ordna formerna för ett eventuellt samarbete.

Stridsunderstödsförmedlingsfrågan inleddes av M. Höglund. I ett timslångt anförande klarlade talaren frågans uppkomst och utveckling till den punkt där den nu står. Kritiserade S. A. C:s A. U. för den propositionsordning som uppställts vid senaste omröstningen Denna tillåt inte alla meningsriktningar att göra sig gällande och på detta sätt ansåg sig flertalet av S. A. C:s medlemmar ej kunna deltaga i omröstningen. I en fråga av så vital betydelse kan man inte fordra att minoriteten skall böja sig för majoritetens beslut utan bleve detta fall analogt med den situation som gjorde att vi separerade ur L. O. Skulle den obligatoriska understödsförmedlingen vinna majoritet måste vi vidtaga andra åtgärder. Det märktes också på den storm av protester som varit synliga att vi inte voro ensamma om den saken. Det är orimligt att tro att vi genom en obligatorisk understödsförmedling själva kunna ekonomisera våra strider ty J. o. M. som dock hade en millionkassa är nu black. Vi skola inte taga endast den nuvarande situationen i betraktande då vi gå att besluta i denna fråga. Kritiserade i fortsättningen A. U:s tillvägagångssätt att skilja på de olika striderna och efterlyste motiven härför. Ansåg att A. U:s förslag var ett angrepp på de aktiva striderna, vilka mer än något annat verkat rent agitatoriskt. Det skulle säkert varit lyckligare om A. U. vädjat till solidariteten i stället för att medels tvångsanslutning strypa aktiviteten och väcka motvilja för understödsförmedlingstanken som sådan. Uppmanade mötet att redan nu göra ett uttalande om vilken ställning vi komme att taga om förslag n:r 1 segrar.

A. U:s representant Erik Hagberg höll därefter ett anförande och tillbakavisade tanken att A. U. skulle vilja införa någon centralism. Understödsförmedlingen hade kommit i ett sådant läge att en omändring var nödvändig och hade A. U. då först tagit i betraktande förslag vilka det gick att arbeta efter. Förslag n:r 1 hade segrat med dubbel majoritet, men på grund av de protester som varit synliga och i betraktande av den lilla procent som deltagit i omröstningen hade A. U. beslutat att frågan skulle ytterligare behandlas och skulle L. S. få sända in förslag och på grundval av dessa skulle så A. U. utarbeta nya förslag.

Efter en flera timmar lång och delvis hetsig debatt hänsköts frågan till Redaktionskommittén som sedermera framlämnade följande förslag till uttalande vilket enhälligt antogs av konferensen:

Konferensen har efter att ingående debatterat stridsunderstödsförmedlingsfrågan och av A. U. föreslagna anslutningsformer beslutat uttala sitt ogillande över de av A. U. föreslagna förändringarna.

Erkännande att i bestämmelserna för den nuv. stridsunderstödsförm. förekommer en del oklara punkter, vilka gör en revidering av desamma nödvändig understryker konferensen nödvändigheten av vissa förändringar.

Detta oaktat anse vi dock att de brister som hittills vidlåtit förmedlingen ej motivera ett frångående av de federalistiska principer som varit grundläggande för densamma.

Vi anse att en förnyad omröstning bör vidtagas och att i denna tillfälle gives för olika meningsriktningar i frågan att göra sig gällande.

Anslutning till R. F. I. inleddes av P. A. Nilsson. I ett kort anförande framhöll talaren att i stort sett ingenting inträffat som motiverade ett frångående av de beslut som fattats på det extra kamratmöte som för en tid sedan avhållits Gävle och där denna fråga ingående

(Forts. å sid. 4.)

Trävaruindustriarbetaren.

AGITATIONS- O. UPPLYSNINGSTIDNING FÖR TRÄVARUINDUSTRIENS ARBETARE,

vilken kvartalsvis utgives av Industridepartementet inom S. A. C., utsänder de närmaste dagarna det 3:dje numret. Då rörelsens bästa pennor medverkat i densamma; då den innehåller agitations- och upplysningsartiklar, behandlande alla industriens grenar; då behovet o. nyttan av en industriell tidning från alla håll understrukits; och då priset är satt så lågt som 20 öre, redovisas för 15 öre: äro vi övertygade, att alla medlemmar med kraft och energi deltager i spridningen. Till alla L. S. som insänt meddelande om garantiexemplar, sändes dessa utan rekvisition. Från övriga L. S. och enskilda medlemmar inväntas rekvisitioner pr omgående till

~~TRÄVARUINDUSTRI-DEPARTEMENTET.~~
L. S. Exp, Folkets Hus, GÄVLE.

Resolutioner antagna vid R. F. I:s konstituerande kongress i Moskwa.

Fackföreningsrörelsens uppgifter och taktik.

VIII.

§ 47. Varje fabrik och varje företag måste vara en revolutionens fästning. Den gamla formen för förbindelse mellan den enskilda förbundsmedlemmen och förbundet (kassör, representant och förtroendeman och andra) är otillräcklig; man måste eftersträva fackorganisationernas byggande på företagsorganisationernas grund. Driftsrådden måste väljas av alla arbetare i vederbörande fabrik, oavsett vilken politisk övertygelse arbetaren har och vilket förbund han tillhör. Uppgiften för R. F. I:s anhängare består i att draga alla arbetare i vederbörande företag till valen av sina representerande organ. Alla försök att genomföra valen av driftsråd uteslutande från meningsfränder måste kategoriskt fördömas, emedan detta avlägsnar den breda massan av partilösa från partiet. Det bleve en cell men inte ett driftsråd. Den revolutionära delen av arbetarna måste genom sina celler, sina aktionsutskott och slutligen genom varje enskild medlem utöva inflytande på generalmötet och på det av mötet valda driftsrådet.

§ 48. Den första fordran som måste ställas till driftsrådet är säkerställande av de till följd av arbetsbrist avskedade arbetare på företagarens bekostnad. Det får under inga omständigheter tillåtas att arbetarna kastas på gatan, utan att företagaren drager försorg om den avskedade. Företagaren måste vara förpliktad att utbetala full arbetslön till de avskedade. På denna plattform måste man organisera ej blott de arbetslösa utan huvudsakligen de i företaget sysselsatta arbetarna i det man upplyser dem därom att arbetslöshetsfrågan icke kan lösas inom ramen av den kapitalistiska ordningen, och att det bästa medlet mot arbetslösheten är den sociala revolutionen och proletariatets diktatur.

§ 49. Stängning av företagen och minskning av antalet arbetsdagar är för närvarande ett av de viktigaste vapnen i händerna på bourgeoisien, med vars hjälp de tvinga arbetarna med på nedsättning av arbetslönen, förlängning av arbetstiden och avskaffande av kollektivavtalen. Lockouten tager allt tydligare formen av en "indirekt aktion" från de förenade företagarna gentemot den organiserade arbetaremassan. Därför måste kampen föras mot stängning av fabrikerna och undersökning av motiven för fabrikens stängning begränsas av arbetarna. För detta ändamål måste bildas kontrollorganisationer, vilka ha till uppgift att kontrollera råmaterial och bränsle, samt vidare företaga en revision över den faktiska för produktionen nödvändiga råmaterialbehållningen samt kontrollera de i bankerna deponerade penningreserverna. De särskilt valda kontrollkommissionerna måste med den största sorgfällighet undersöka de finansiella förbindelserna mellan den ifrågavarande företagaren och andra företagare, varvid undanröjande av affärshemligheter måste utgöra en praktisk dagsuppgift för kontrollen.

§ 50. Att taga i besittning fabriker och företag och fortsätta produktionen mot företagarens vilja kan vara ett allvarligt kampmedel. Vid den härskande varuhungern är produktionens fortsättande särskilt viktig och därför, få fackorganisationerna inte tillåta en avsiktlig stängning av fabriker och företag. Allt efter de lokala förhållandena, produktionsbetingelserna o. det politiska läget samt den sociala kampens skärpning, kan och måste besittningstagandet stödjas genom andra metoder för utövande av påtryckning på kapitalet. Vid besittningstagandet måste förvaltningen befinna sig i händerna på driftsrådet såväl som en särskilt vald representant för förbundet.

§ 51. Den ekonomiska kampen föres under parollen: höjning av arbetslönen, förbättring av arbetsbetingelserna och försvar av arbetarnas vitala intressen. Alla försök att nedtrycka arbetsbetingelserna till samma nivå som före kriget måste bli föremål för ett bestämt och revolutionärt tillbakavisande. Försvagandet av arbetareklassen under kriget måste kompenseras i form av arbetslönens höjande och förbättring av arbetsvillkoren. I inget fall får hänsyn tagas till kapitalisternas hänvisande till utlandets konkurrens. De revolutionära klassorganisationerna få inte betrakta frågan om arbetslönen och arbetsvillkorens förbättring från synpunkten av konkurrensen mellan de rovgiriga elementen i olika nationer, utan från synpunkten av vidmakthållande och skydd av den levande arbetskraften.

§ 52. Efter kriget grepo företagarna till olika medel för att framkalla splittring inom arbetareklassen. De ha under kriget i fullt mått utnyttjat den kvinnliga arbetskraften, och sträva också till vidare användning av denna billiga arbetskraft, för att nedsätta den manlige arbetarens genomsnittslön. I stället för att bekämpa företagarna stå arbetarna i några länder på principen att kvinnorna skola avstängas från företagen och uteslutas från fackföreningarna. En sådan taktisk riktlinje måste stöta på det häftiga motstånd från de röda fackorganisationerna. De revolutionära fackliga organisationerna måste kämpa för lika arbetsvillkor för män och kvinnor och hålla på principen lika lön för lika arbete.

§ 53. I fall av en lönenedsättning från kapitalisternas sida och en ekonomisk kris i landet består de revolutionära fackorganisationernas uppgift däri att förhindra lönereducering i den ena produktionsgrenen efter den andra, d. v. s. icke dela sig i flera grupper. Arbetarna i de allmännyttiga företagen (kolarbetare, järnvägsmän, elektrotekniker, gasarbetare och andra) måste samtidigt indragas i deltagande i kampen så att denna kamp mot kapitalets angrepp kommer att omfatta de viktigaste nervcentra i den ekonomiska organismen. Här är det nödvändigt och ändamålsenligt att använda alla slag av motstånd, från enskilda gruppstrejker till generalstrejk i någon i nationellt mått betydande produktionsgren, vilket är ett mäktigt medel mot världsbourgeoisiens reaktionära avsikter.

Fackföreningarna måste uppmärksamt följa världskonjunkturerna och välja det lämpligaste ögonblicket för sina angrepp, och därvid inte ett ögonblick glömma att det internationella angreppet, av vilket slag det vara må, blott är möjligt om sant revolutionära fackorganisationer bildas, som ingenting ha gemensamt med den gula Amsterdaminternationalen.

BREVLADA:

N:r 9438 (Stora Segmon): **Ställ dina steg häråt, ifall du forsätter driften. Hälsn. "Lilla Segmon".**

Meddelare från **Mossgruvan, Rosshyttan** m. fl. platser. Det sända inflyter så fort möjligt är. **Red.**

Arbetssökande

KAMRATER

inom anläggnings- och byggnadsindustrien uppmanas att icke resa till Strömstad för att söka arbete vid vattenledningsanlägget, eller Vette härads väganläggningar, utan att först sätta sig i förbindelse med Strömstad—Vette härads registerkommitté, Box 38, Strömstad.

Meddelande från Grenna.

På förekommen anledning ber vi få tillkännagiva att inget som helst arbete må tagas vid Grenna kraftstationsbyggnad samt vägen vid uppgrenna utan skola arbetssökande först meddela sig med registerkommittén. Adressen är för Grenna kraftstationsbyggnad **Registerkommittén, P. R. Grenna,** samt för vägen: **Alfred Gustavsson, Västra Tugarp, Grenna.**

(Forts. fr. sid. 3)

diskuterats. Ansåg att det skulle vara oklokt om vi nu skulle fatta samma beslut som de tyska syndikalisterna fattat på sin 13:de kongress. Vi böra ställa oss avvaktande, ty internationellt sett äro vi blott en försvinnande minoritet. Frågan borde grundligt diskuteras såväl i tidningen som på L. S. möten. Sedan M. Höglund, Erik Hagberg m. fl. haft ordet och ytterligare utrett frågan enades konferensen om följande uttalande:

Konferensen anser frågan vara av den vikt att ett brådstörtat beslut skulle vara oklokt. Utgående från att S. A. C. är en försvinnande minoritet inom den internationella syndikalistiska världen, anse vi att för vårt vidkommande frågans avgörande bör uppskjutas tills vi blivit i tillfälle att invänta övriga länders beslut. Konferensen yrkar därför att frågan för närvarande ej utgår till omröstning utan att den fortfarande får stå öppen för diskussion.

Den antimilitära agitationen inleddes av Alb. Andersson. Talaren gav en kort överblick över syndikalismens ställning till de olika institutionerna. Ansåg att syndikalisterna försummat den antimilitära agitationen och framhöll att vi borde organisera densamma. Till denna fråga kan vi alla taga samma ståndpunkt oavsett vilka åskådningar vi annars ha om staten. De franska syndikalisterna hade börjat bedriva en mycket kraftig antimilitär agitation och resultat hade redan visat sig. Ansåg att L. S. borde ordna möten vid inryckningarna och söka komma i förbindelse med kamrater som ryckte in i vapenrocken och bland dessa bilda en kommitté som stod i ständig kontakt med L. S. agitationskommitté.

Viktor Eriksson sympatiserade med tanken men förordade även nekande att bygga kasärner, arbeta i vapenfabriker samt även skattestrejk.

Efter en intressant debatt uttalade konferensen:

1) Konferensen beslutar uttala sig för en motion till S. A. C:s kongress för avsättande av 1 öre pr kontingentmärke till distriktenas militäragitation;

2) L. S. uppmanas att upptaga frågan till behandling för att vid ett kommande kamratmöte då ekonomien tillåter realisera tanken på antimilitaristisk agitation.

Untrans L. S. hade begärt att få tillhöra Upplands distrikt, detta med hänsyn till att Upplands distrikt var i behov av tillskott. Efter en kort debatt beslutade konferensen att Untrans L. S. själv fick avgöra frågan.

Beslutades att förlägga nästa kamratmöte till Sandviken.

Beslutades att maskinskriva protokollet och tillställa distr. L. S. detsamma.

Beslutades avslå en begäran från Gävle L. S. om ersättning för organisatörens resa till de arbetslösas kongress i Stockholm.

Samhällshjälpen och dess verksamhet inleddes av P. A. Nilsson. Talaren redogjorde för en del erfarenheter i Norge om Samhällshjälpens organisation och verksamhet. Vi böra inte se för lätt på denna strejkbrytareorganisation vars överväldigande del var arbetsgivare och militärer utan behandla frågan på L. S. möten och fatta beslut hur vi skulle ställa oss vid ett ev. ingripande i våra strejker från ovannämnda "hjälp".

Flera talare hade ordet och underströko nödvändigheten av att vi redan från första början bekämpa detta arbetsköparnas "Svarta garde". Mötet beslutade uppmana L. S. att ingående diskutera frågan.

Beslutades tilldela D. K. och revisorer samma gratifikation som förra året, eller 100 kr. till D. K. och 20 kr. till revisorerna men skall detta anstå till distr. får mera ekonomiska medel.

Ackordssystemets vara eller icke vara, inlämnad av Älvkarleby L. S. bordlades till nästa kamratmöte, då Älvkarleby L. S.' ombud inleder densamma.

Efter kortare anföranden av M. Höglund och Erik Hagberg, vilka uttryckte sin glädje över samförståndet på konferensen avslöts densamma med avsjungandet av Arbetets söner. Gästriklands syndikalister hade ännu en gång visat att de höllo färgen röd inom S. A. C. — 15 L. S. representerade med 22 ombud, D. K. med dess A. U., S. A. C:s A. U. med sin sekreterare, distriktets organisatör samt ett flertal intresserade kamrater från olika L. S. närvoro också.

Saturnus.

SYNDIKALISTEN

och BRAND säljes i Annonskontoret, Drottninggatan 16, Karlstad.

Från arbetsfältet.

KAMRATMÖTE

avhölls den 23/10 i Segmon men genom glömska av referenten har det icke blivit omnämnt förrän nu för vilket han ber vederbörande kamrater om överseende. Kamratmötet som sådant var emellertid lyckat o. rätt så många kamrater från närliggande L. S. hade infunnit sig. Det var en hel del intressanta frågor som stodo på dagordningen och blevo föremål för en livlig och ingående debatt. Kamrat Fritiof Blomgren, Segmon inledde Arbetslöshetsfrågan och skildrade bl. a. de olidliga förhållanden som rådde vid Segmon. Ett flertal talare hade ordet och samtliga ansågo tiden vara inne för så långt gående kraftåtgärder som från arbetarnas sida kunde presteras. Edvin Lindstam inledde frågan om anslutning till R. F. I. och i den påföljande debatten voro samtliga talare ense med honom i att frågan om anslutning icke brådskar och att det f. ö. är rätt så tvivelaktigt huruvida S. A. C. kan utan att uppgiva sina hittillsvarande principer, ansluta sig till densamma. Nykterhetsfrågan diskuterades även, inledd av Axel Karlsson, Segmon. I denna fråga voro meningarna en smula divergerande men alla voro ense om att alla medlemmar och f. ö. alla arbetare böra vinnlägga sig om ett nyktert och värdigt uppträdande. Anställandet av en organisatör för distr. diskuterades även, inledd av E. Karlsson, Slottsbron, och beslöts att hänskjuta saken till Segmons L. S. för vidare åtgärder. Tidningsfrågan blev även föremål för behandling och man var allmänt av den meningen att nu inga ansträngningar finge underlåtas för att få vår dagliga tidning spridd så mycket som möjligt. Dessutom diskuterades en del smärre angelägenheter varefter mötet avslutades under bästa stämning.

Segmonskamraterna ska ha tack för visad gästfrihet. De arbeta bra med sin L. S. och äro fast beslutna att icke ge tappt inför svårigheterna och nu då lokalfrågan lösts torde de också ha stora möjligheter att övervinna motståndet mot sin L. S.

Ref.

FRÅN BRUNFLO

Det säges att dörrvaktaren till Pilati hus var en jude. Denne jude skulle en dag hava hänfullt tillropat en annan man som en dag började sin dödsvandring på Via Dolorosa att han skulle raska på. Här i Brunflo har vi en sådan där jude, om ej till börden så ändå en riktig Judas som står i alla dörrar och tillropar sina arbetare att raska på. Först som sist får undertecknad säga att värre exemplar av slavfösare har jag aldrig sett. I somras var en liten konflikt mellan en del arbetare och denne ynkrygg som har A.-B. Gustas nybygge under uppförande. Han var vid detta tillfälle oförskämd nog att håna en del av oss för att vi i våras tillfrågade honom om arbete. Efter hans åsikter har tydligen ingen rätt att fråga honom efter arbete utan vill han rekvirera hit svartfötter av olika slag från de platser där ovannämnde bulldogg förut opererat.

Men tack vare att vi hade hunnit bilda en L. S. så avgick arbetarna med seger och en stor sådan också. Men hämnden är ljuv har Nisse tänkt varje dag samt ämnat göra sig en stek på vår bekostnad. Härförleden kom några i resonemang med denne sex månadpraktikant om ett avtal. Han behagade nämligen göra försök att sänka timlönen, vilket dock ej lyckades tack vare L. S. och de avsked som i hast utfärdes fick vår blockad honom att återtaga — fast han i början var tarvlig nog att neka för att hava gjort något avskedande. Vid detta sammanhang sade han att vad vi bestämde och pratade om på våra käringmöten det gav han f-n i ty det var han som bestämde och ej vi. Sedan vi bildat L. S. ha vi likväl till en del bestämt förhållandena på arbetsplatsen och avvärjt en del lömska anfall. Nu börjar vår utsugare att få sitt arbete färdigt och det synes och höres med var dag. Nu har trakasseringarna börjat på fullt allvar. Men därom skall jag skriva senare.

64665.

Från Segmon.

Som stor arbetslöshet är rådande även på denna plats så tänkte jag att omtala litet av det som händer och sker här. För det första tror jag inte att det finns en sämre socken i hela riket. Här göres ingenting för de arbetslösa. Vi ha flera gånger lagt in till kommunalfullmäktige begäran om hjälp men de kunna ingenting göra, säges det. Här utlyses den ena stämman efter den andra och bestämmes allt möjligt till förmån för de arbetslösa, men vi ha ännu ingenting fått. Har inte vederbörande reda på att det finns folk bar som gått arbetslösa sedan december i fjol? Vad tror ni att de skola leva av? En del av eder som sitter i den där institutionen äro ju arbetare själva och ni kan väl för fan reflektera över saker och ting så ni inte behöver säga ja och amen till allt vad den där millionären i socknen säger. Han som har millioner att taga av, nan struntar nog i de arbetslösa.

De Arbetslösas förening arbetar under högtryck men det ser mörkt ut i alla fall. Visserligen har man kommit så långt med de styrande här, så det bestämts att skicka folk härifrån till Edsvalla på nödhjälpsarbete. Det har man nu talat om i tre månaders tid men ännu har ingen kommit dit. Jag för min del tror det kommer att dröja ännu en god tid. Den som lever får se.

Till sist vill jag rikta en vädjan till alla föreningar på platsen: ryck upp eder ett slag! Nu ha ni sovit nog länge, skulle det inte gå för sig att ordna ett gemensamt möte och dryfta arbetslösheten? Jag tror att om ni som arbeta, hjälpte oss med det ni kunde, så kanske vi klarade oss över den här tiden, eljes duttar vi under.

En proletär.

FRÅN VARGÖN.

Det är på tid att ni vaknar upp ur er dvala; ni har länge sovit en hypnotisk sömn, som ni har fått insövd i edert blod. Är det på sin plats att gå i fyllan och dus eller att sitta borta i skogen och spela kort, svärja och störande uppföra eder? Vinner ni något därmed då ni efter veckans lopp, efter att hava sått med krökta ryggar och arbetat, supa upp de penningar ni tjänat? Vet du vem du då riktar? Den du går och förbannar varje dag under lecekan. Lika dåligt är det att sitta och spela kort och suga penningar från varandra.

Nej, kamrater. Skaka av eder den tunga bojan. Vakna upp, se hur arbetsfältet fordrar eder alla. På organisationsmötena är eder plats, där skall ni vara, varje man, isället för att supa och spela kort, som nu har varit fallet hela sommaren.

Tro ni att det finns någon möjlighet för oss som arbetare att få en bättre existensmöjlighet och dräglig tillvaro, då majoriten aldrig går på mötena, utan istället stannar borta i skogarna eller sitta hemma. Dåligast av allt är att en del arbetare köper till sig arbetsförtjänsten med att bjuda sina förmän på några supar. Är det rätt kamrater att fjäska till sig några kronor på ett så ömkligt sätt. Den som så gör borde skämmas om han har något förstånd i kroppen.

Det är mycket som skulle beskrivas, som är så ruttet och nedrigt av arbetskamraterna på Vargön. Men i hopp om att förståndet vaknar och varje organiserad arbetare vet var hans plats skall vara, får jag sluta med ett upprop till alla Vargöns arbetare: Bevista dina föreningsmöten, där din plats är. Där kan du efter veckans lopp tala om för dina kamrater, om du har lidit någon oförrätt. Där kan mått och steg vidtagas för att skydda varandra för trakasserier av alla slag som alltid förekommer från ett kpitalistiskt samhälle.

Arbetare, oavsett vilken organisation på platsen, enas åtminstone i det fallet att fordra bröd för arbetet.

I. H.

FRÅN NITTKVARN.

Denna rubrik får man sällan se i tidningen, och det beror väl på att det ej finns andra än så kallade skogsmänniskor här omkring och upp igenom Säfsnäs. Men arbetslöshetsspöket och lönereduceringar det tycks vi nog få vara med om ändå. Skogsarbetarelönerna ha blivit reducerade med 50 proc. och ej nog härmed; nu har bolaget sammanlerat om nya avdrag på vissa dimensioner fast lönerna voro knappa förut. Vi har även en arbetslöshetskommitté i Säfsån, men vad den skall vara till tror jag ej någon begriper. Den blev tillsatt redan i våras för att igångställa nödhjälpsarbetet med vägbyggnad Nittkvarn—Strömsdal men det blev ej av förrän i mitten av augusti, och då blev ej mera än cirka 25 man sysselsatta. De andra ha väl levt på det stora anslag av 30 tusen som vi såg i tidningarna att Säfsnäs kommunalfullmäktige anslog, men som vi ej sett röken av ännu. Vederbörande tro säkert att Säfsnäs skogsarbetare kunna leva av bara luft och goda ord.

För närvarande ser det ut som nämnda kommitté skulle driva dessa skogsarbetare från vägbygget åt skogen att hugga åt bolaget, för denna svältlön som ingen människa kan existera på. Så resonneras åtminstone bland arbetarna, men inom handlarefacket där anses det som rättvist. Det finns en och annan som lägger sin näsa i blöt fast han ej begriper vad huggning vill säga.

Till sist: organisera eder i S. A. C. — där är eder rätta plats.

Skogsnisse.

TACK.

Ett hjärtligt tack till arbetskamrater och övriga samt Säters L. S. för den stora penningsumma (kr. 286:50), som jag bekommit under min långvariga sjukdom.

Dalsbyn, Säter den 7 nov. 1921.

Karl Eriksson.

Ett hjärtligt tack till alla kamrater inom Hofors L. S. samt alla som bidragit till den summa pengar av kr. 41:—, som jag genom E. Brandberg mottagit. Tack kamrater!

Hofors den 11 nov. 1921.

Lisa och Klas Andersson.

Till min avlidne mans, Nils Anderson, kamrater vill jag härmed frambära mitt hjärtliga tack för den stora penninggåva de insamlat åt mig och som jag nu mottagit.

Tjugesta, Glanshammar, den 23 nov. 1921.

Linnéa Andersson.

Meddelande från Mosås L. S.

Får härmed uppmana de medlemmar som tillhöra Mosås L. S. att omedelbart klara sina böcker, eller senast den 3/12 1921. Efter nämnda dato kommer Mosås L. S. att sammanslås med Säbylunds L. S.

Kasören.

Medlem n:r 38896 Karl Otto Fritiof Borg

torde sätta sig i förbindelse med Kumla L. S. för att uppklara sina affärer här på platsen före den 15 december. OBS.! varom inte du gör detta till detta bestämda dato får du själv svara för följderna.

Kumla L. S.

Från Holmsunds L. S.

Medlem 7683 Albert Andersson, sätt dig omedelbart i förbindelse med **Holmsunds L. S.**, adr: W. Johansson, Lindkvista Gård.

Holmsunds L. S.

Meddelande.

Medlemmarna n:o 3058 Vilhelm Boman och 76956 Karl Vallström torde med det snaraste sätta sig i förbindelse med Kassören för sekt. II av Katrineholms L. S., **Nils Lundin,** Fixgatan 2.

UPPMANING.

På grund av omläggning av uppbördssystemet fr. o. m. 1922, torde alla medlemmar i god tid före årsskiftet betala sin kontingent och få sina böcker stämplade.

Enligt uppdrag för Skutskärs L. S.

V. Vestergren, kr. s.

Från Bergviks L. S.

Nedanstående personer torde sätta sig i förbindelse och klara sina skulder före 20 december: 26909 Nils Nyberg, 85832 Eriksson, 50867 Emil Olsson.

Enligt mötesbeslut.

För **Bergviks L. S.**
Kassören.

MEDDELANDE.

Norra Inlandsbanans L. S. n:r 2 förklaras härmed vilande tills vidare meddelas. Medlemmar, som ännu kvarstå hava att hänvända sig till undertecknad, som har hand om L. S. material.

De som erhållit lån av L. S. eller stå i rest med kontingenten torde klara sitt mellanhavande innan 1921 års utgång.

För N:a Inlandsbanans L. S. n:r 2.

Helmer Erixson,
Barack 70, S. J. B., **Vilhelmina.**

Meddelande från Hallsta L. S.

Följande personer förklaras härmed strukna från S. A. C. på grund av osolidariskt uppträdande här på platsen. n:r 7764 Albert Boding, f. den 23/10 1886 i Fjäls förs, Vesternorrlands län, 52829 Gustav Adolf Boding, född den 1/8 1885 i Ljustorps förs., Vesternorrlands län

Hallsta L. S.

EFTERLYSES.

Medlemmen n:r 45746 Gustav Lindell, född den 20/11 1893 i Vislanda, Kronobergs län, vilken knogade i Örby på vägarbete i våras, ombedes omedelbart meddela sig med kassören i Kinna L. S.

Kinna L. S.

Meddelande från Norrtälje L. S.

Medlemmarna 39477 Gustav Henning Klein, 78586 Jakob Andersson samt 69175 Karl Erik Rundgren torde innan årets slut klara sina böcker om de fortfarande vilja räknas som medlemmar av S. A. C.

K. F Aronson, Kvisthamra 66.

AVBÖN.

Härmed anhålles vördsamt om tillgift för min osolidariska handling, i det jag brutit mot den mot Svegs Ångbryggeri förklarade bojkotten. Samtidigt lovar jag hädanefter ställa mig alla organisationens beslut till efterrättelse.

Glissjöberg den 24/11 1921.

Lars Johan Karlsson.

Ovanstående avbönsansökan behandlades å ord. möte med Glissjöbergs L. S. söndagen den 20 Nov. 1921 och beslutades om tillgift för ovannämnda persons förseelser.

Glissjöberg den 24/11 1921.

Glissjöbergs L. S.

Meddelande från Kalmar L. S

Nedanstående medlemmar torde klara sina medlemsböcker senast d. 15 december; i annat fall strykas de. N:r 8578 L. Svensson, 12358 Karl A. Nilsson, 17500 F. A. Johansson, 28277 Johan Edv. Johansson, 29750 John Sigfrid Pettersson, 32419 Per Viktor Karlsson, 40215 Sigurd Antonsson, 57165 Karl Hugo Pettersson, 57166 Karl Gustav Karlsson, 57171 Gideon Karlsson, 61621 Johan Gottfrid Karlsson, 77646 Karl Oskar Johansson, 86608, P. E. Johansson, 90232 A. V. Hallberg, 90233 Oskar Alexander Johansson, 90234 Hjalmar Olsson, 93987 G. E. Samuelsson, 97147 Karl Gottfrid Pärsson, 97153 Karl S. Sjöström, 97154 Melker Håkansson, 97185 Viktor Svensson, 98759 Johan Gunnar Holmgren.

Enligt uppdrag för Kalmar L. S., adr. Box 105.

Erik Johansson, kassör.

Efterlyses.

De L. S. som har nedannämda personer införda i sina matriklar eller eljest veta var de uppehålla sig, torde meddela sig med nedanstående L. S. enär de erhållit lån vilka de inte återbetalt. L. S. här ligger i strid så pengarna behöves. Ture Johansson född den 15/12 1894 i Navesta, Bohuslän, Gustav Karlsson, född i Maria förs., Stockholm, Folke Johansson, Erik Vilhelm Ek, född 20/8 1891 i Hanebo, E. K. Pettersson n:r 50880.

För Åshammars L. S.

Axel Söderström (kassör) Urfors, **Åshammar.**

Bidragslistor undanbedes.

Som här råder stor arbetsbrist och ekonomin på grund därav är dålig, undanbedes bidragslistor tills vidare. Inneliggande listor återsändas ej.

För Sunnansjö L. S.

Kassören.

LIVMODER-SPRUTOR **LIVMODER-SPRUTOR**

Hela Sverge köper sina sprutor från oss. Varför det? Just därför att vi sälja billigast samt ha de bästa varorna.

Från och med den 12/11 till årets slut sälja vi Livmodersprutor av förstklassigaste patentgummi med 3 rör och 5 års garanti, endast kr. 11:—; med endast det grova röret, kr. 8:—.

Glyses Livmodersprutor kr. 4, med extralångt rör kr. 6. Livmoderspeglar kr. 3—5. Sonder kr. 3. Sköljpulver kr. 2:50. Dinappar 20 öre st. Tröstare 25—40 öre, isblåsor för omslag kr. 2—2:50. Gummibattonger kr. 4. Livmodersprutor av metall med lång livmoderspets kr. 14—15 GUMMI av bästa garantivaror, väl kontrollerade originalkvalitéer kr. 3, 4, 5, 6, 8, 10 per duss. Provsändn. kr. 5.

Bråckband av svenskt fabrikat, elastiska kr. 11, dubbelsidigt kr. 17. Bråckband med fjädrar kr. 5, 8, 10. Uppgiv bråckets läge samt vidd kring livet. Dessa band till kr. 11 hålla det svåraste bråck inne. Urinbehållare för herrar och damer dag och nattbruk kr. 15. för barn kr. 12. Åderbråcksstrumpa till lägsta pris. Uppgiv längden. Benlindor, elastiska, kr. 1,50—2 för styck. Utsätt alltid priset vid beställning.

Obs. Vi önskar endast belåtna kunder varför vi garantera en noggrann och ärlig behandling till envar.

Order å 20 kronor fraktfritt. Kataloger gratis.

Största Specialaffär inom Sverge. Försäljning i parti och minut.

Alla varor sändas utan uppgift om innehåll.

Rekommendera oss hos Edra vänner och bekanta!

Sjukvårdsmagasinet "PERFEKT"

Sveavägen 96, Avd. S. L.,
STOCKHOLM.

Gummi-varor.

Äldsta Pariser-Specialitéer från Manufactures reunies francaises de caoutchouc. Ramses m. fl. originalvaror 3—4—5—67—8—9 kr. pr duss.

HANDELSMAGASINET.
Tidaholm.

Sjukvårds-& Gummivaror

5:—, 6:—, 8:—, 10:—, 12:—.

Livmodersprutor 7:—, 10:—, 12:— och 15:—, Benlindor, Urinbehållare. Hålfotsinlägg m. m. köpas absolut bäst och billigast hos

MAGASIN SPECIAL,
Avd. 13,
Birger Jarlsgatan 9
(Passagen),
Västerlånggat. 66, Stockholm.

Illustrerad katalog gratis.

Billigast i Sverge!

Gummi 3, 4 o. 5 pr duss. **Stora Bollsprutor** högsta märke, fem års garanti. kr. 7, med 3 rör kr. 11, mindre 4 à 5 kr. **Sonder** kr. 3. Alla slags sjukvårdsartiklar till engrospriser. Endast högsta, kontrollerade varor. Gratis prislista.

Jakobsbergsgatan 26
Hörnet vid Regeringsgatan
Postfack 622, Stockholm 1.
Riks Norr 1003. Allm. 11722.

Sjukvårds- & Gummivaror

Livmodersprutor, Hålfotsinlägg.
Stora bollsprutor 10, 12 kr., 3 spetsar 14 kr., mindre 6 à 8 kr. Urinbehållare. Maggördlar, Bråckband, Battonger m. m. Priskur. gratis.
Herr- o. Dam-avdelning.

Aktiebol. C. M. ANDERSSON
(Etabl. 1893.)
Jakobsbergsgatan 16, Stockholm
R. T. 32 78. Box 210.

+ Gummivaror +

väl kontrollerat i originalförpackning. Ramses original m. fl. ännu finare märken, pris 4, 5, 6, 8 kr. duss. Sorterad provsändning à 5 kronor. Egen import, försäljning i parti o. minut. Katalog gratis från

E. J. LÖHNN,
Box 32, avd. X, **Stockholm 1.**

Provdussin

3:—, 5:—, 7:— kr. Garanti. kontr. Absolut bäst och billigast. **C. O. Bergman,** Kl. Norra Kyrkogata 23, **Stockholm.** Etabl. 1892.

GUMMIVAROR,

Endast högsta kvalitéer. Order exp omgående.

BERNH. HELLSTRÖM & C:o
Eskilstuna

Från Tumba L. S.

Härmed meddelas att medlemsboken n:r 38568 Knut Ivar Johansson är förkommen och dödas härmed.

Kassören.

Omgående förbindelse

önskas med förmannen Otto Pettersson och smeden F. O. Holmkvist angående stenarbete.

C. Fri, Ulriksfors.

Gummi

Kontrollerat, 6, 8 och 10 kr. pr duss. Sorterad provsändning 6 och 10 kr. Bokprislistan 22, ill. kat. 23 gratis. Form och diskret exp. pr omg. Bästa inköpskälla för återförsäljare.
CONSTANTIN HARALD
Linnégatan 18, Göteborg.

Underlivslidande o. dylikt

undgås bäst genom bruk av livmodersprutan Noliber. Pris 10, 15, 20 kr. Noliberpulver 4 kr. pr ask. Livm.-speglar 5, 10 kr. Vid köp anatomisk bild och broschyr. Prisl. gratis. Ensamförsäljare:
CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53 b, Malmö.

Kvinnosjukdomar.

Underlivslidande och liknande undvikes bäst genom Haralds livmodersprutа. Pris 12, 16, 20 kr., med båda rören 16, 20, 24 kr. Haralds Sköljningspulver 2 kr. pr ask. Livmoderspeglar 3, 5 och 10 kr. Bokprislistan 22 och ill. kat. 23, mot 12 öre porto i försegl. brev utan firmatryck. Till landsorten mot postförskott eller förut insänd likvid.
— **Constantin Harald** —
Linnégatan 18. GÖTEBORG.

***MESSALINA*- GUMMI** 3, 5, 8, 10 kr. pr ds. Prislista gratis. Ensamförsäljare:
CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53 b, Malmö. Tel. 1028

Livmodersprutor

av prima gummi 8, 9 kr., 3 spetsar 13 kr. Livmodersprutor av metall 10, 12, 15, 18 kr. Dito med extra lång moderspets 13, 15, 18, 21 kr. vid köp anatomisk bild och bruksanvisning. Sköljpulver 2,50 Fabriksfärska kontroll: Gummivaror provsänd: 5, 6 och 8 kronor. Gummislangar, Sköljkannor, Hålfotsinlägg m. m. Erkänt prima varor. Illustrerad Katalog gratis. Diskret inpackning.

A.-B. W. A. ÖHRLEN
Gila Brogatan 25
Stockholm

LIVMODER-SPRUTOR

av prima papentgummi med 3 rör kr. 10·50, med 1 rör kr. 8. Mindre livmodersprutor, s. k. Clysos kr. 4, 6. Livmoderspeglar kr 3 och 4. Sonder kr. 2:75. Sköljpulver kr. 2:50.

GUMMI väl kontrollerade garantivaror i prislägen kr. 3, 4, 5, 6, 8, 10 för duss. Gummibattonger kr. 4. Katalog gratis, order å 15 kr. fraktfritt.

G. E. LUND.
Postfack 830, avd. 30. **Stockholm 1.**

+GUMMIVAROR+

Ramses, Fromes Transferens, Fromes Elfenben och Elfenben till absolut billigaste priser. OBS.! Dubbelkontrollerade pris 3—4—5—6—7—8—kr. per duss. Order å 15 kr. fraktfritt. Fullt diskret. Sorterad provsändning 5 kr. Adress **G. Karlson,** Box 91, **Skövde.**

FULLT SÄKRA

känna sig alla som köpa sanitära varor till 3, 4, 5 och 7 kr. pr duss. Livmodersprutor kr. 4:50, 6:50, 7:50 och 10:50 från C. V. Cederholm, Torggatan 13, Göteborg. Till landsorten mot postförslott. Diskret expedition.

Nedsatta priser

å sjukvårds- och gummiartiklar, livmodersprutor, stora, med ett groft rör kr. 8:—. D:o stora med 3 rör kr. 12:—, D:o mindre med boll o. slang och 2 rör, kr. 5:—. Livmoderspeglar, Sköljpulver, Sonder o. Katetrar, Bråckband, Maggördlar, Ryggradshållare, Gummistrumpor o. bindor för åderbråck. Urinbehållare, Hålfotsinlägg. Priskurant och receptbok i förseglat brev gratis. **A.-B. Nils Adamssons Sjukvårdsaffär,** Centralpalatset, Stockholm.